

สภาพเศรษฐกิจจังหวัดหนองบัวลำภู

1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดหนองบัวลำภู

แผนที่แสดงที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

1.1 วิสัยทัศน์และพันธกิจ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู

“หนองบัวลำภู เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว”

พันธกิจ

1. พัฒนาศักยภาพตลอดช่วงชีวิต
2. สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้คนทุกกลุ่มในสังคม
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว
4. จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 ที่ตั้ง อาณาเขต และขนาดพื้นที่

จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งขึ้นเป็นจังหวัดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2536 มีที่ตั้งตามพิกัดภูมิศาสตร์ อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 16 องศา 45 ลิปดา ถึงเส้นรุ้งที่ 17 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 102 องศาตะวันออก อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงหมายเลข 1(ถนนพหลโยธิน) ถึงจังหวัดสระบุรีบริเวณกิโลเมตรที่ 107 แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 2(ถนนมิตรภาพ) ผ่านจังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางถนนหลวงหมายเลข 210 ผ่านอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ถึงจังหวัดหนองบัวลำภู รวมระยะทาง 608 กิโลเมตร หรือถึงจังหวัดขอนแก่นแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 2109(อำเภอน้ำพอง – เชื้อนอุบลรัตน์) เข้าอำเภอนโนนสัง ถึงจังหวัดหนองบัวลำภู รวมระยะทาง 577 กิโลเมตร หรือถึงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 228 (กรุงเทพ – สี่คิ้ว – ชัยภูมิ – ชุมแพ – ศรีบุญเรือง -หนองบัวลำภู) ประมาณ 518 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ รวมทั้งจังหวัด 3,859.1 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,411,937.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.27 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและร้อยละ 0.75 ของประเทศ (พื้นที่ประเทศ 513,029 ตารางกิโลเมตรหรือ 320,696,898,125 ไร่)

(1) ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอน้ำโสม อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

(2) ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอบ้านผือ อำเภอกุดจับ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

(3) ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอสีชมพู อำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น

(4) ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอภูกระดึง อำเภอวังสะพุง อำเภอผาขาว อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดหนองบัวลำภู ส่วนใหญ่จะเป็นแอ่งที่ราบมีภูเขาล้อมรอบ เทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขาภูพานอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดหนองบัวลำภู โดยทอดแนวยาวมาจากริมฝั่งแม่น้ำโขงตอนเหนือของอำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย ผ่านเข้ามาเขตอำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี และเข้าสู่เขตอำเภอสวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู และเข้าไปเขตอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ผ่านไปกาฬสินธุ์ , สกลนคร และจังหวัดนครพนมจังหวัดหนองบัวลำภู มีพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงบางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นถึงลอนลึกมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 200 เมตร ทางตอนบนของจังหวัดจะเป็นพื้นที่ภูเขาสูง แล้วลาดไปทาง ทิศใต้และทิศตะวันออก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและลูกรัง ไม่สามารถเก็บน้ำหรืออุ้มน้ำในฤดูแล้งได้

1.4 การปกครอง

จังหวัดหนองบัวลำภู แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา และอำเภอนาวัง

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	ทม.	อบต.
เมือง	14	153	1	3	13
ศรีบุญเรือง	12	158	-	5	9
นากลาง	9	127	-	5	5
โนนสัง	10	107	-	4	7
สุวรรณคูหา	8	91	-	5	4
นาวัง	5	51	-	1	5
รวม	58	687	1	23	43

1.5 อาชีพ และทรัพยากรสำคัญที่ก่อให้เกิดรายได้ของจังหวัด

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง ผลไม้โดยมียางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่

สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ คือ โคเนื้อ สุกร และไก่เนื้อ

ประมงน้ำจืด พื้นที่ทำการประมงที่สำคัญอยู่บริเวณอำเภอโนนสัง ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับ เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น สัตว์น้ำจืดที่จับได้ ได้แก่ ปลา

2. ภาวะเศรษฐกิจการคลังของจังหวัด

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดหนองบัวลำภูเดือนกันยายน 2565 บ่งชี้ เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวจากเดือนเดียวกันของปีก่อน พิจารณาจาก **ด้านอุปทาน** พบว่า หดตัว เป็นผลมาจากดัชนีผลผลิตภาคบริการ หดตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ด้านอุปทาน พบว่า ขยายตัว เป็นผลมาจากดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรมขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนที่ขยายตัว จากปริมาณยางพาราและมันสำปะหลังที่ขยายตัว ขณะที่ด้านอุปสงค์หดตัวจากปริมาณโคเนื้อและสุกรหดตัว รวมถึง ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนที่ขยายตัว จากทุนจดทะเบียนของโรงงานอุตสาหกรรมปริมาณการผลิตหินปูน ปริมาณการใช้ไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรมและจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมและจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ขยายตัว ขณะที่ดัชนีผลผลิตภาคบริการหดตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงจากเดือนก่อนที่หดตัว จากการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดขายส่งขายปลีก และจำนวนรถบรรทุกต่อทะเบียนที่หดตัว

ด้านอุปสงค์ พบว่า ขยายตัว เป็นผลมาจาก ดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวเป็นสำคัญ โดยดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวเป็นสำคัญ โดยดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนที่หดตัว เป็นผลมาจากการเบิกจ่ายรายจ่ายงบลงทุนที่ขยายตัว ขณะที่การเบิกจ่าย

งบรายจ่ายประจำหมวดตัว ขณะที่ดีขึ้นการบริโภคภาคเอกชนขยายตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนที่หดตัว จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดการขนส่งขายปลีกที่หดตัวเป็นสำคัญ รวมถึง ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนหดตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนที่หดตัวจากทุนจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคลใหม่ และสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่หดตัว

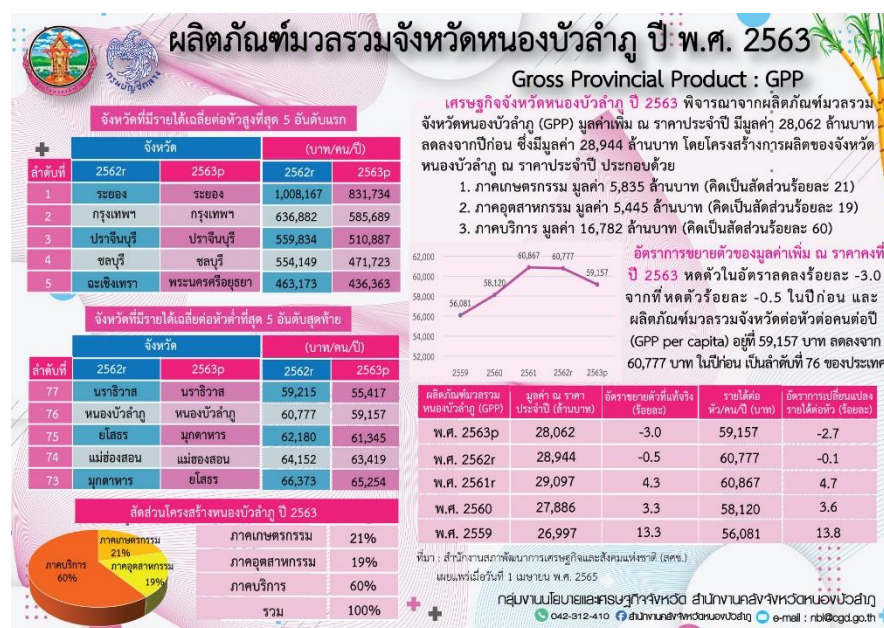
ด้านการเงิน ปริมาณเงินฝากรวมขยายตัวขณะที่ปริมาณสินเชื่อรวมหดตัว สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป เพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 3.87 และอัตราการจ้างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.64

2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

เศรษฐกิจจังหวัดหนองบัวลำภู ปี 2563 พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู (GPP) มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 28,062 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ซึ่งมีมูลค่า 28,944 ล้านบาท โดยโครงสร้างการผลิตของจังหวัดหนองบัวลำภู ณ ราคาประจำปี ประกอบด้วย

- 1.ภาคเกษตรกรรม มูลค่า 5,835 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21)
- 2.ภาคอุตสาหกรรม มูลค่า 5,445 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19)
- 3.ภาคบริการ มูลค่า 16,782 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60)

อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 2563 หดตัวในอัตราลดลงร้อยละ -3.0 จากที่หดตัวร้อยละ -0. ในปีก่อน และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวต่อคนต่อปี (GPP per capita) อยู่ที่ 59,157 ลดลงจาก 60,777 บาท ในปีก่อน เป็นลำดับที่ 76 ของประเทศ

2.2 ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดหนองบัวลำภู

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองบัวลำภูร่วมกับสำนักงานสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ออกรายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดหนองบัวลำภูเดือนสิงหาคม 2565 สรุป ได้ดังนี้

การประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ รายการสินค้าและบริการที่คำนวณมี จำนวน 422 รายการ สำหรับจังหวัดหนองบัวลำภู มีจำนวน 222 รายการ ครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องนุ่งห่ม เเคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล พาหนะการขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดหนองบัวลำภู ได้ผลดังนี้

1.ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดหนองบัวลำภูเดือนสิงหาคม 2565

ปี 2562 ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดหนองบัวลำภู เท่ากับ 100 และเดือนสิงหาคม 2565 เท่ากับ 104.5 เทียบกับเดือนกรกฎาคม 2565 (MOM) เท่ากับ 104.5 โดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง เทียบกับเดือนสิงหาคม 2564 (YOY)สูงขึ้นร้อยละ 3.9 เฉลี่ย 8 เดือน (มกราคม – สิงหาคม) ปี 2565 เทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปี 2564 (AOA)สูงขึ้นร้อยละ 3.2

2.ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดหนองบัวลำภูเดือนสิงหาคม 2565 เทียบกับเดือนกรกฎาคม 2565 โดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง (เดือนกรกฎาคม 2565 เทียบกับเดือนมิถุนายน 2565 ลดลงร้อยละ 0.4)ในขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.6 หมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.4

หมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.6 ปัจจัยสำคัญมาจากสินค้าในหมวดผักและผลไม้ ได้แก่ มะเขือเทศ ผักคะน้า ผักบุ้ง ผักชี หัวหอมแดง ต้นหอม พริกสด กระเทียม กะหล่ำปี ส้มเขียวหวาน มังคุด แก้วมังกร เป็นต้น

หมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.4 ปัจจัยสำคัญมาจากสินค้าในหมวดพาหนะการขนส่ง และการสื่อสาร ได้แก่ แก๊สโซฮอล์ E20 แก๊สโซฮอล์ 91 น้ำมันเบนซิน 95 ปรับตามภาวะราคาน้ำมันตลาดโลก เป็นต้น

3.เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคม 2564 สูงขึ้นร้อยละ 3.9 (เดือนกรกฎาคม 2565 เทียบกับเดือนกรกฎาคม 2564 สูงขึ้นร้อยละ 3.7)สาเหตุสำคัญมาจากดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 5.3

ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 5.3 ปัจจัยสำคัญมาจากสินค้าในหมวดเนื้อสัตว์แปดไก่และสัตว์น้ำ ได้แก่ กระดุกชีโครงหมู เนื้อหมู ไก่สด ไก่ย่าง หมวดผักและผลไม้ ได้แก่ ต้นหอม หัวหอมแดง ผักชี ผักคะน้า มะละกอ ผักบุ้ง กะหล่ำปี มะเขือเทศ ถั่วฝักยาว พริกสด ข้าวโพดหวาน ทุเรียน แก้วมังกร มังคุด หมวดเครื่องประกอบอาหาร ได้แก่ น้ำมันพืช น้ำปลา ซอสหอยนางรม ซีอิ๊ว หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม ได้แก่ ไข่ไก่ นมเปรี้ยว นมถั่วเหลือง หมวดข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ได้แก่ ขนม

ปั๋งปอนด์ เส้นก้วยเตี๋ยสด ข้าวสารเจ้า ่วนเส้น หมวดเครื่องต้มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ บุหรี่ หมวดอาหาร บริโภค – ในบ้าน ได้แก่ ปลากระป๋อง เป็นต้น

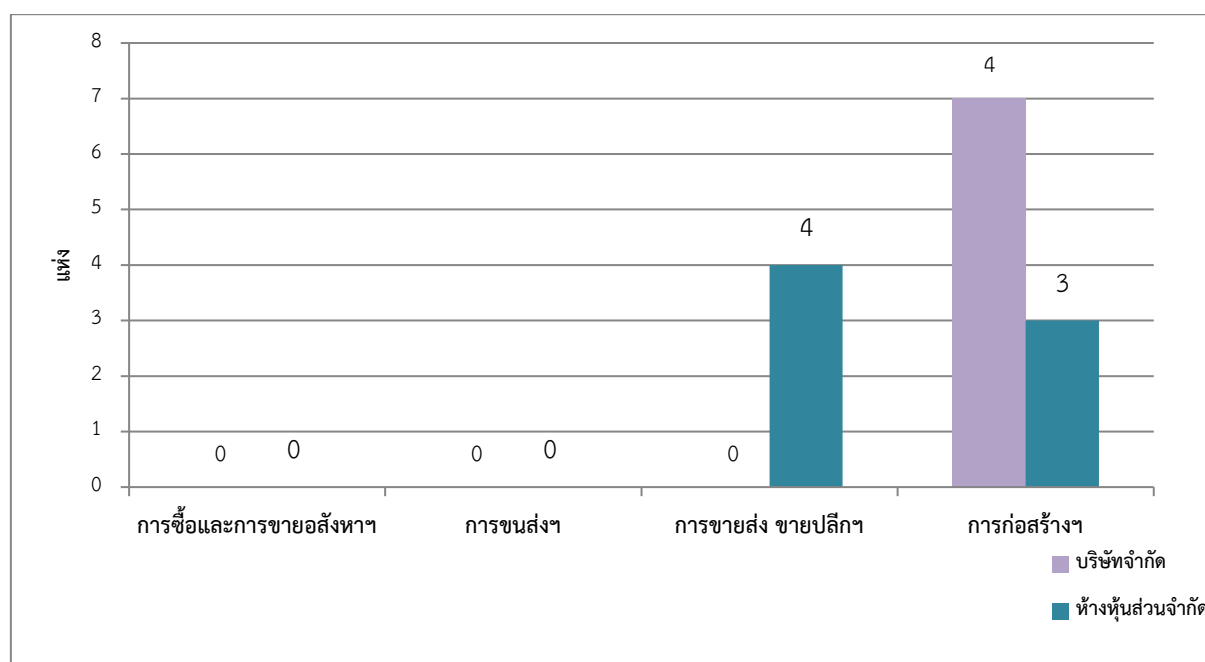
4. เทียบเฉลี่ยช่วงระยะเวลา 8 เดือน มกราคม – สิงหาคม ของปี 2565 กับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปี 2564 สูงขึ้นร้อยละ 3.2 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม สูงขึ้น ร้อยละ 3.4

หมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 3.4 ปัจจัยสำคัญมาจากการสูงขึ้นของดัชนี หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร หมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมวดเคสสถาน หมวด การรักษาและบริการส่วนบุคคล เป็นต้น

2.3 การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่

ในไตรมาส 3 ปี 2565 จังหวัดหนองบัวลำภู มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งสิ้น 14 แห่ง แบ่งเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 9 แห่ง บริษัทจำกัด จำนวน 5 แห่ง และอุตสาหกรรมที่มีการจดทะเบียน นิติบุคคลตั้งใหม่สูงสุด ได้แก่ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำนวน 4 แห่ง รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขาย ส่ง ขายปลีกฯ จำนวน 4 แห่ง ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 1 การจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจจังหวัดหนองบัวลำภู ณ เดือนกันยายน 2565

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ พบว่า มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งสิ้น จำนวน 19.35 ล้านบาท แบ่งเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น จำนวน 11.25 ล้านบาท บริษัทจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 12.10 ล้านบาท ตามลำดับ

2.4 การจดทะเบียนโรงงาน

สำหรับการจดทะเบียนโรงงานใหม่ในจังหวัดหนองบัวลำภูในช่วงไตรมาส 3 ปี 2565 เดือนกรกฎาคม – กันยายน 2565 พบว่ามีการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ จำนวน 14 รายเงินลงทุน 19,350,000 ล้านบาท ในไตรมาสนี้

การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบการใหม่ของจังหวัดหนองบัวลำภู มีจำนวนโรงงานสะสม ในช่วง (กรกฎาคม-กันยายน 2565) รวมทั้งสิ้น 2 แห่ง เงินทุนรวม 25.3 ล้านบาท จำนวนคนงานรวม 27 คน

ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน

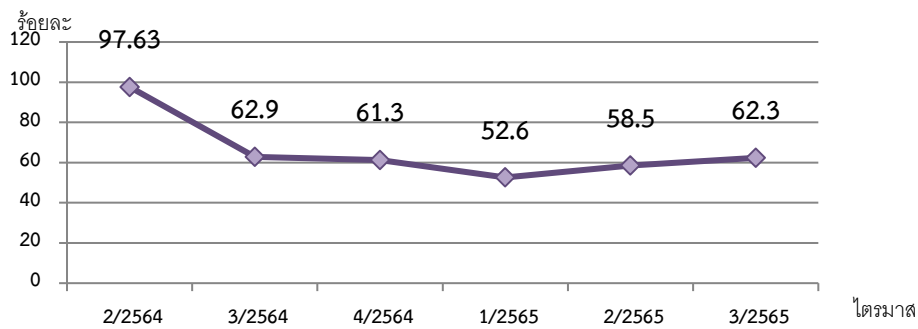
ภาวด้านแรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น สถานการณ์ทางการเมืองไม่มีเสถียรภาพ จะส่งผลถึงความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาคการศึกษายังคงมีอย่างต่อเนื่อง มีอาจชะลอตามภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจ จึงส่งผลต่อการว่างงาน การทำงานต่ำระดับ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล พืชชนิดพืชของฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้นการจะทราบความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของภาวะแรงงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษาเพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงเพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคต อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองตอบต่อความต้องการของทุกกลุ่มทั้งนายจ้าง ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สถานการณ์แรงงานจังหวัดหนองบัวลำภูไตรมาส 3 ปี 2565 ฉบับนี้จะขอเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงาน ดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดหนองบัวลำภู (ข้อมูลในไตรมาส 3 ปี 2565)

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงานของจังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงานในจังหวัดหนองบัวลำภู เทียบกับประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในจังหวัดหนองบัวลำภู จะพบว่าในไตรมาส 3 ปี 2565 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภูมีอัตราส่วนร้อยละ 62.30 มีอัตราเพิ่มขึ้น จากไตรมาสที่ผ่านมา ที่มีอัตราร้อยละ 58.50 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา (แผนภูมิที่ 2)

แผนภูมิที่ 2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

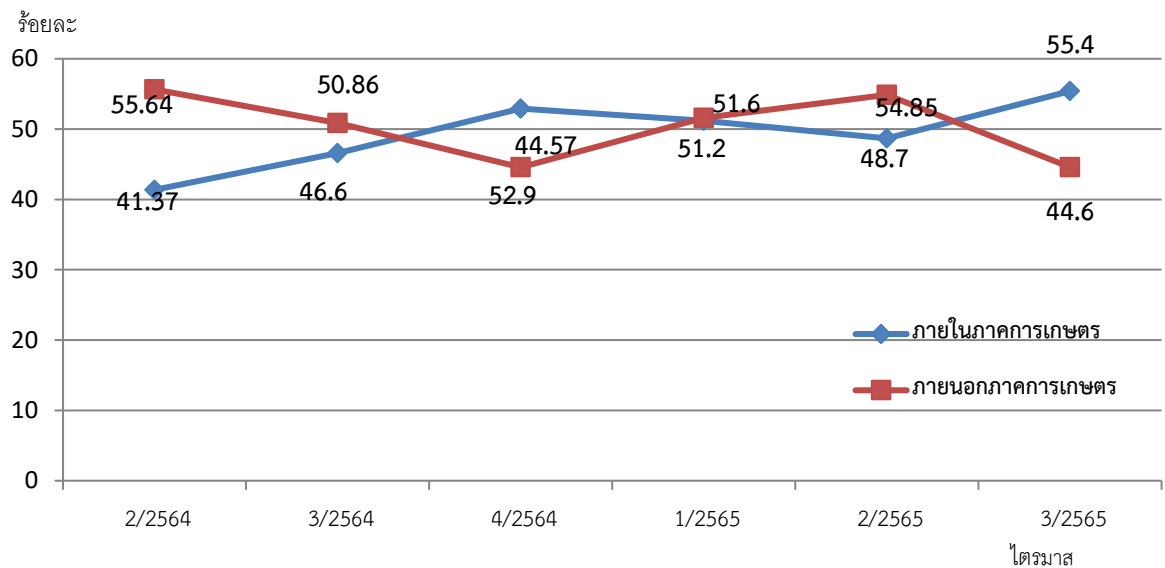

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

2. อัตราการมีงานทำของจังหวัดหนองบัวลำภู (ข้อมูลในไตรมาส 3 ปี 2565)

อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาพการจ้างงานในตลาดแรงงานของจังหวัดหนองบัวลำภู ว่ามีส่วนเป็นอย่างไร สำหรับอัตราการมีงานทำในภาคเกษตร ซึ่งคำนวณจากผู้มีงานทำในภาคเกษตรจังหวัด ต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัด ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 พบว่า **อัตราการจ้างงานในภาคเกษตร** มีอัตราร้อยละ 55.4 โดยเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมาที่มีอัตราร้อยละ 48.7 พบว่ามีอัตราการจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่**อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร** มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราร้อยละ 44.6 ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาที่มีอัตราร้อยละ 51.30 (แผนภูมิที่ 3)

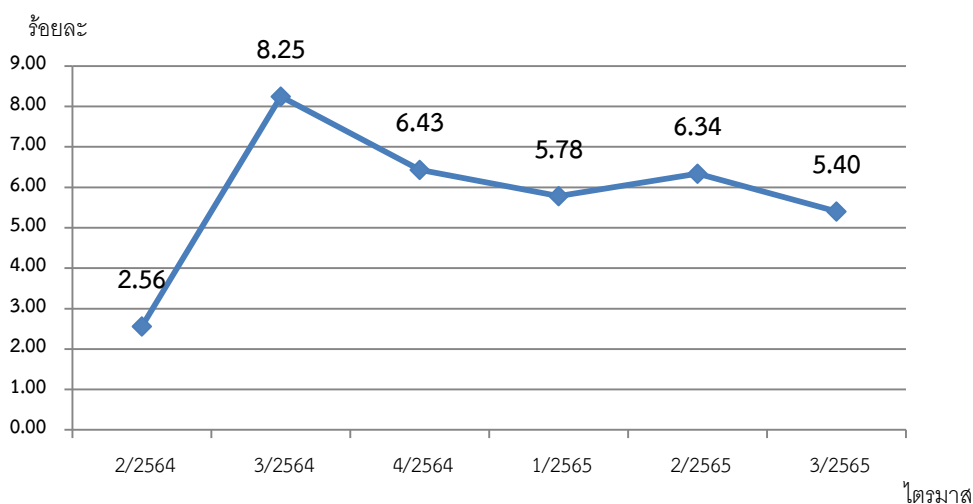
แผนภูมิที่ 3 อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตร

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาอัตราการมีงานทำเฉพาะในส่วนภาคอุตสาหกรรม โดยคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดจะพบว่า อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมมีอัตราร้อยละ 55.4 อันเนื่องมาจากปัจจัยฤดูกาลผนวกกับสถานการณ์เศรษฐกิจ การเมือง ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้การจ้างงานในภาคการผลิตลดลง (แผนภูมิที่ 4)

แผนภูมิที่ 4 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิต

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

โดยสรุปในภาพรวมจะพบว่าอัตราการจ้างงานหรือการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดหนองบัวลำภู จะมีลักษณะการเคลื่อนย้ายแรงงานแบบวัฏจักรหรือวงจร ทั้งนี้เพราะจังหวัดหนองบัวลำภูจะอาศัยอยู่ในภาคเกษตรกรรมเพื่อช่วยครัวเรือนในการทำการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตก็จะเคลื่อนย้ายไปหางานทำในภาคอุตสาหกรรมและจะเคลื่อนย้ายกลับมาภาคเกษตรกรรมอีกครั้งในฤดูเพาะปลูกแต่ก็จะมีแรงงานบางส่วนที่ยังคงอยู่ในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเตรียมพร้อมรับกับผลผลิตในภาคการเกษตรตามฤดูกาล วนเวียนในลักษณะเช่นนี้อย่างเป็นวัฏจักรทุกปี จึงอาจส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานในบางฤดูกาล

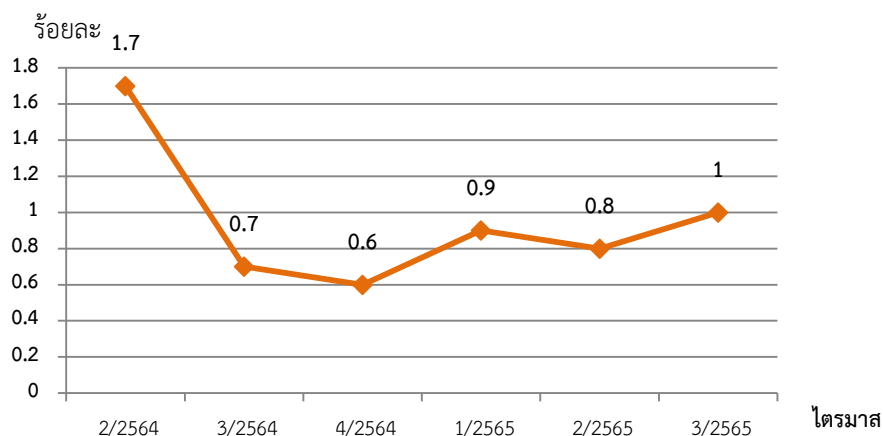
3. อัตราการว่างงานของจังหวัดหนองบัวลำภู (ใช้ข้อมูลในไตรมาส 3 ปี 2565)

การศึกษาอัตราการว่างงานในปีที่ผ่านมา จะพบว่าอัตราว่างงานของจังหวัดหนองบัวลำภู แต่ละไตรมาส จะปรับตัวสูงขึ้นและลดลงตามปัจจัยในเรื่องฤดูกาล เนื่องจากจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ไตรมาส 3 เป็นช่วงฤดูหนาวหรือนอกฤดูเก็บเกี่ยว ส่งผลให้แรงงานในภาคเกษตรของจังหวัดหนองบัวลำภู ว่างงานอัตราว่างงานในไตรมาส 3 จึงสูงและเริ่มลดลงในไตรมาสที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่สำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน สำหรับไตรมาส 3 เป็นช่วงฤดูการเกษตร ดังนั้นอัตราการว่างงานจึงเป็นเครื่องชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยฤดูกาล นอกจากนี้อัตราการว่างงานจะเกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและพื้นที่ กล่าวคือ แรงงานจะมีการเคลื่อนย้ายสู่ภาคเกษตรในไตรมาส ที่เป็นฤดูเพาะปลูก

จังหวัดที่เป็นพื้นที่การเกษตรจะมีอัตราว่างงานต่ำ ขณะที่จังหวัดในพื้นที่ตั้งของอุตสาหกรรมจะมีอัตราว่างงานสูง

สำหรับอัตราว่างงานในจังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 3 ปี 2565 มีอัตราร้อยละ 1.0 ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงจากไตรมาส 2 (แผนภูมิ 5)

แผนภูมิที่ 5 อัตราการว่างงานจังหวัดหนองบัวลำภู

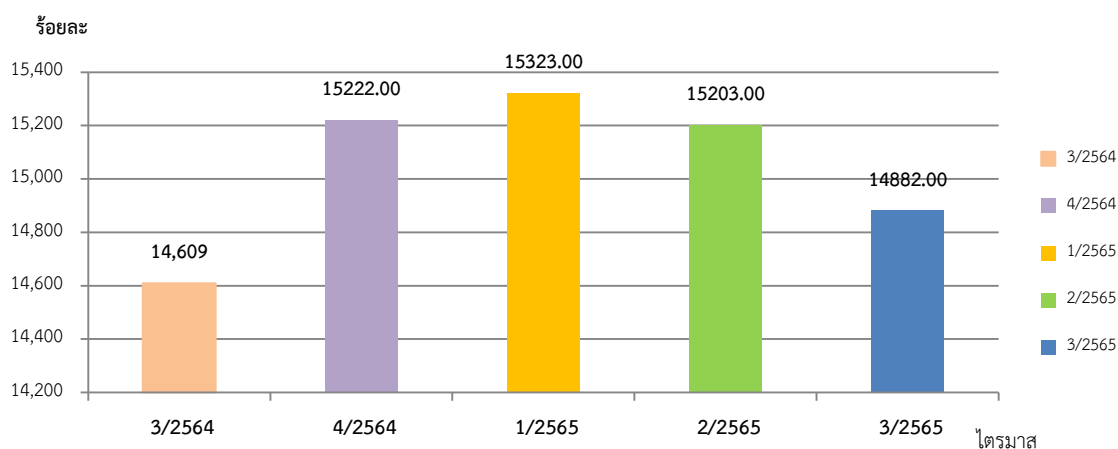

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

4. อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (ม.33) อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และอัตราการเลิกจ้างลูกจ้างในระบบประกันสังคม(ข้อมูลปัจจุบันไตรมาส 3 ปี 2565 (กรกฎาคม-กันยายน 2565))

จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 ของสำนักงานประกันสังคม ไตรมาส 3 ปี 2565 มีจำนวน 14,882 คน อัตราเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตน (มาตรา 33) ขยายตัวร้อยละ 30.35 ลดลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 31.16 จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน 2,619 คน (ใช้ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคม) อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานร้อยละ 5.34 ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนที่ร้อยละ 7.34 สำหรับจำนวนผู้ประกันตนที่รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานจากสาเหตุเลิกจ้างอัตราการเลิกจ้างลูกจ้างในระบบประกันสังคมมาตรา 33 อยู่ที่ร้อยละ 17.59 ลดลงจากไตรมาสก่อนที่ 23.55 (แผนภูมิที่ 6)

แผนภูมิที่ 6 อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (ม.33) ,อัตราการเปลี่ยนแปลง
ของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และอัตราการเลิกจ้างลูกจ้างในระบบประกันสังคม

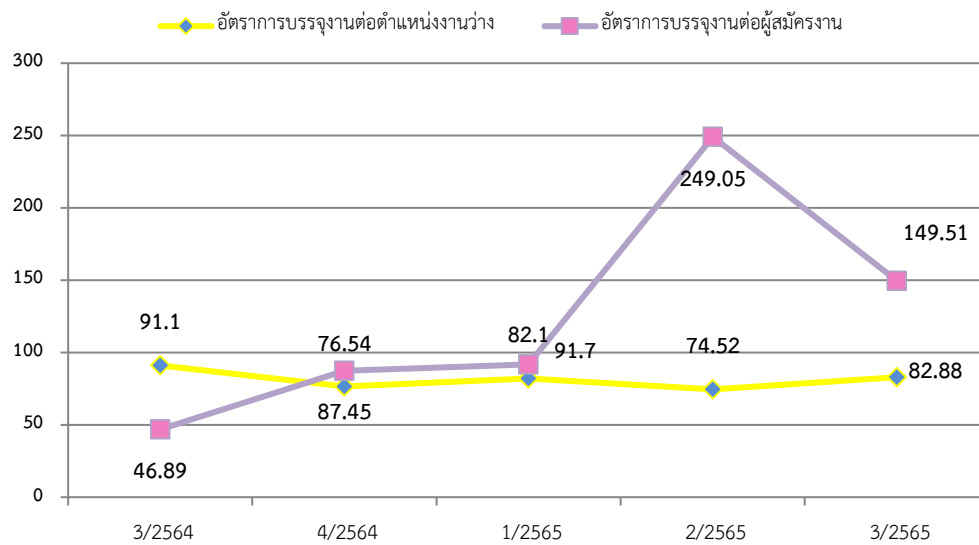

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

5. อัตราการบรรจุนาน

อัตราการบรรจุนานในแต่ละไตรมาสเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวการณ์ด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์กับจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยมีวิเคราะห์จำนวนการบรรจุนาน ที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู จะดำเนินการเทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู จะพบว่า อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่าง ไตรมาส 3 ปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 82.88 ซึ่งอัตราการบรรจุนานดังกล่าว หมายความว่า ตำแหน่งงานว่าง 409 ตำแหน่ง จะสามารถบรรจุนานได้ประมาณ 339 คน เมื่อหากพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนผู้สมัครงานกับจำนวนผู้ที่ได้รับการบรรจุนาน พบว่า อัตราการบรรจุนานต่อผู้มาสมัครงาน อยู่ที่ร้อยละ 86.70 หมายความว่า ผู้ที่มาสมัครงาน 391 คน อาจจะเป็นเพราะสถานประกอบการมีความต้องการแรงงานในช่วงไตรมาส 3 ปี 2565 เพิ่มขึ้น ซึ่งไตรมาสนี้มีผู้สมัครงานในจังหวัด จำนวน 391 คน (แผนภูมิที่ 7)

แผนภูมิที่ 7 อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง

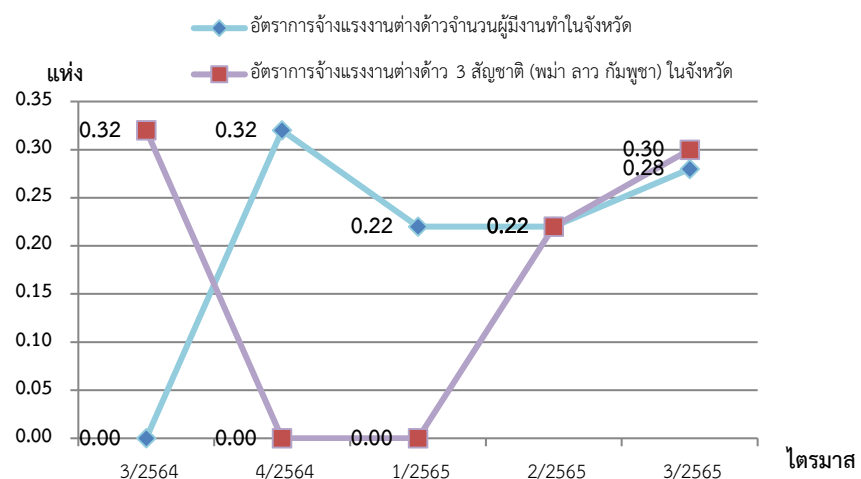

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

6. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 0.28 หมายถึง ผู้มีงานทำทุกๆ 100 คน จะมีการจ้างแรงงาน ต่างด้าวประมาณ 0 – 1 และอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา)ต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 0.30 แสดงว่าผู้มีงานทำทุกๆ 100 คน จะเป็นการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา 0 – 1 คน(แผนภูมิ 8)

แผนภูมิที่ 8 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวในจังหวัดจังหวัดหนองบัวลำภู

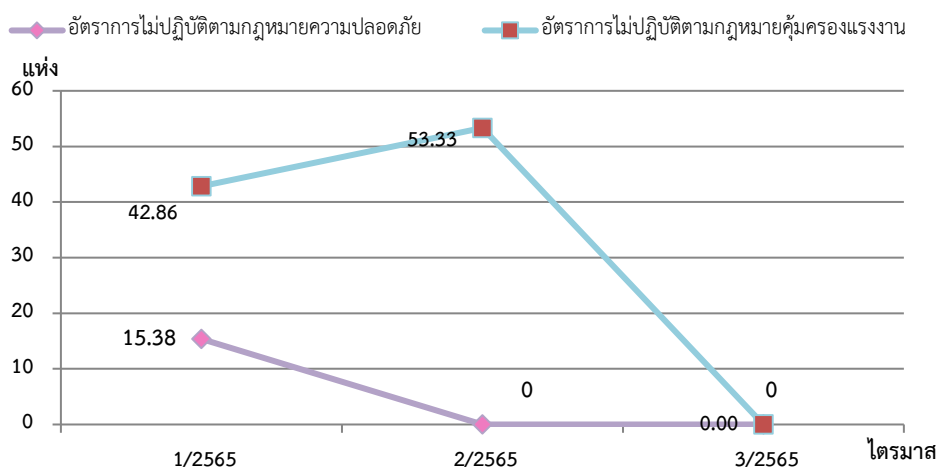
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

7. อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายคุ้มครองแรงงานสถานประกอบการเป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงภาวะการณด้านแรงงาน หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสูงย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน และส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานตามมา ซึ่งพบว่าอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมดของจังหวัดในปี 2565 ในไตรมาส 3 มีอัตราร้อยละ 11.11 สำหรับไตรมาส 2 ปี 2565 มีอัตรา 53.33 ซึ่งลดลงจากไตรมาสที่แล้ว และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบช่วงเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (แผนภูมิที่ 9) ทั้งนี้ การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของข้อบังคับการทำงาน ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าสถานประกอบการต้องมีข้อบังคับการทำงาน เช่น การกำหนดวันเวลาทำงาน เวลาพัก เวลาหยุด และประกาศให้ลูกจ้างทราบ พร้อมทั้งทำสำเนาแจ้งให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทราบ แต่สถานประกอบการหลายแห่งไม่ทราบหรือทราบไม่ครบทุกขั้นตอน จึงพบปัญหาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่มีจำนวนมาก อย่างไรก็ตามได้มีการแนะนำให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนด

อัตราปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าไตรมาส 3 ปี 2565 อัตรา 0.00 ซึ่งลดลงจากไตรมาสที่แล้วอัตรา 53.33 (แผนภูมิ 9)

แผนภูมิที่ 9 อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน/ความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

8. อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

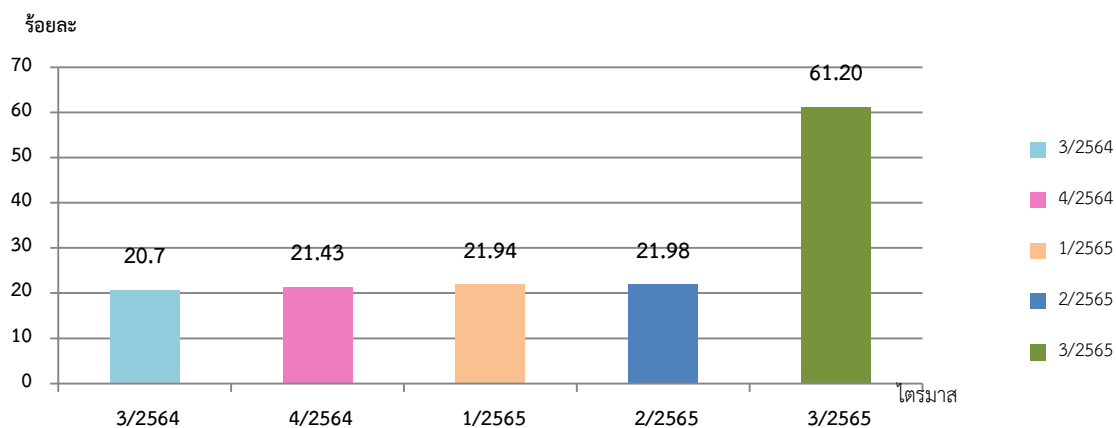
การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการเป็นตัวชี้วัดที่จะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มไปในทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้นมีผลมาจากการที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้าง และหากไม่สามารถยุติ หรือตกลงกันได้ ก็จะเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น

สำหรับการเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ ในไตรมาส 3 ปี 2565 พบว่าในจังหวัดหนองบัวลำภู ยังไม่มีการแจ้งข้อเรียกร้องใดๆ ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

9. อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน

อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนคิดจากจำนวนผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคมตามมาตรา 33,39 และ 40 ต่อจำนวนผู้มีงานทำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นอัตราที่แสดงให้เห็นว่าแรงงานไทยมีหลักประกันการทำงานที่ดีมีความมั่นคง ไตรมาส 3 ปี 2565 คิดเป็นร้อยละ 61.2 อัตราการขยายตัวไตรมาสที่แล้วอยู่ที่ร้อยละ 21.98 และขยายตัวจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้วที่อยู่ร้อยละ 20.7 (แผนภูมิ 10)

แผนภูมิที่ 10 อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนจังหวัดหนองบัวลำภู

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

สถานการณ์แรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

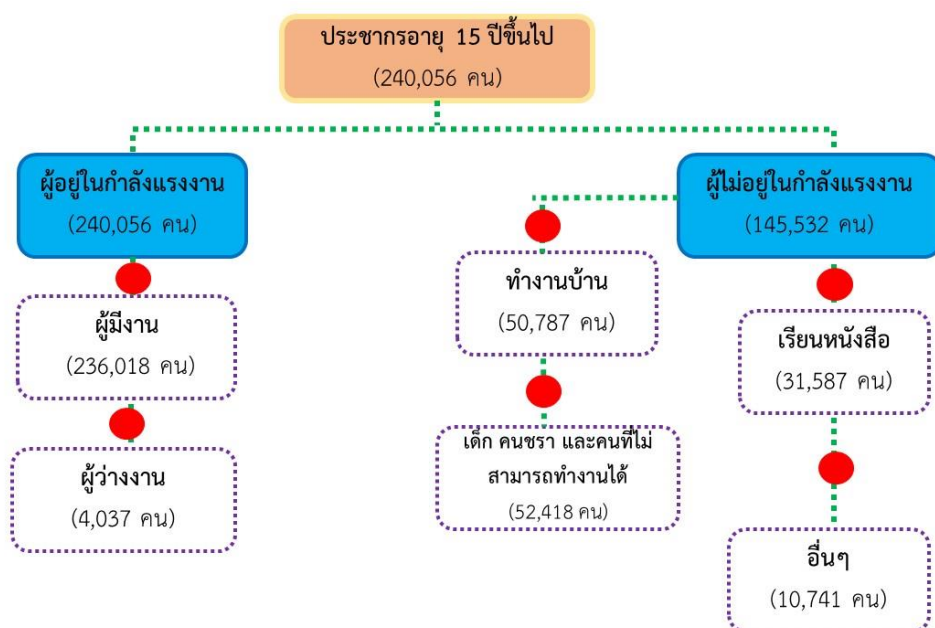
สถานการณ์แรงงานจังหวัดไตรมาส 3 ปี 2565 ช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2565 ขอเสนอข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับคือ 1) กำลังแรงงาน/การมีงานทำ/การว่างงาน 2) การส่งเสริมการมีงานทำ 3) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน 4) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ 5) การประกันสังคม 6) ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ 7) ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน

1) กำลังแรงงาน/การมีงานทำ/การว่างงาน

1.1 โครงสร้างประชากร (ใช้ข้อมูลไตรมาส 3 ปี 2565)

สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู ได้ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาส 3 ปี 2565 สรุป รายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดหนองบัวลำภู มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปี ขึ้นไปจำนวน 240,056 คน (ชาย 135,426 คน หญิง 104,629 คน) จำแนกเป็น ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 240,056 คน (ชาย 135,426 คน หญิง 104,629 คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ 236,018 คน(ชาย 132,798 คน หญิง 103,220 คน) ผู้ว่างงาน 4,037 คน (ชาย 2,628 คน หญิง 1,409 คน) ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 145,532 คน (ชาย 47,251 คน หญิง 98,282 คน) จำแนกเป็น ผู้ทำงานบ้าน 50,787 คน เรียนหนังสือ 31,587 คน เด็ก คนชราและคนที่ไม่สามารถทำงานได้ 52,418 คนและอื่นๆ 10,741 คน (แผนภูมิที่ 11 และตารางที่ 16 (ภาคผนวก))

แผนภูมิที่ 11 โครงสร้างประชากรจังหวัดหนองบัวลำภู (ข้อมูลไตรมาส 3 ปี 2565)

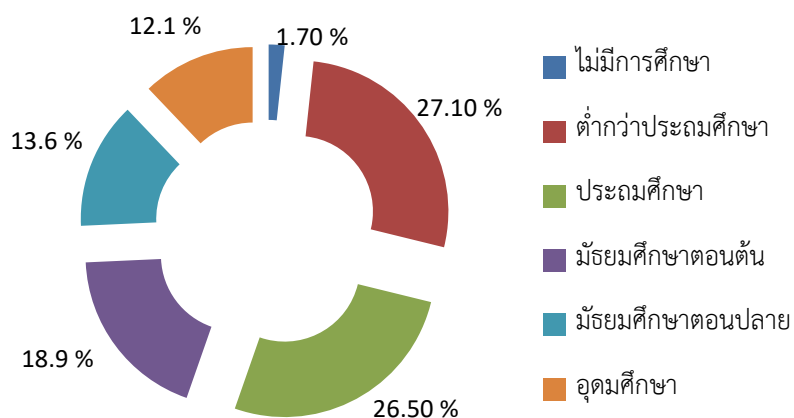
ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

1.2 ผู้มีงานทำ

หากศึกษาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำพบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 104,667 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คือมีจำนวน 102,130 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 72,894 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมาผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 52,466 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และผู้มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีจำนวน 46,512 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

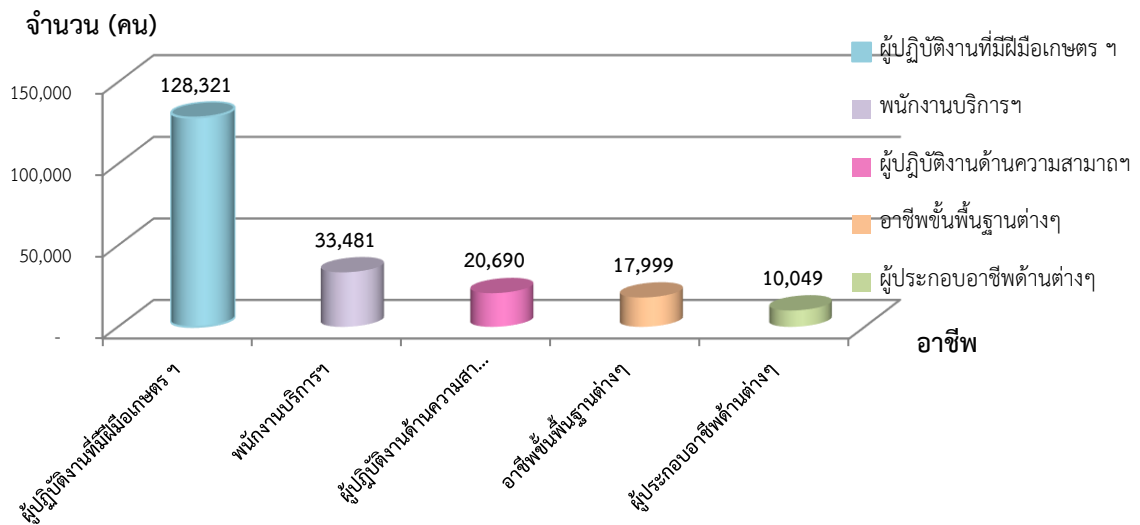
แผนภูมิที่ 12 ผู้มีงานทำจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา (ข้อมูลไตรมาส 3 ปี 2565)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพ ในไตรมาส 3 ปี 2565 พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ 1) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 128,321 คน ร้อยละ 54.4 2) พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด จำนวน 33,481 คน ร้อยละ 14.2 3) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20,690 คน ร้อยละ 8.8 4) อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆในการขายและการบริการ จำนวน 17,999 คน ร้อยละ 7.6 และ 5) ผู้ประกอบอาชีพด้านต่างๆ จำนวน 10,049 คน ร้อยละ 4.3 (แผนภูมิที่ 13 และตารางที่ 19 (ภาคผนวก))

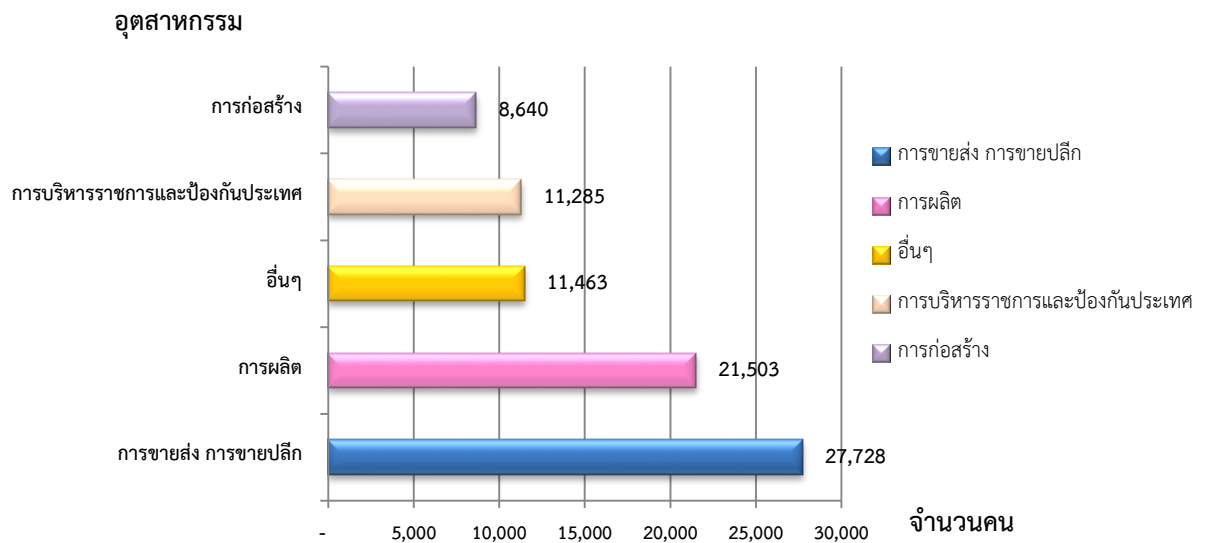
แผนภูมิที่ 13 ผู้มีงานทำจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามอาชีพ 5 อันดับแรก ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

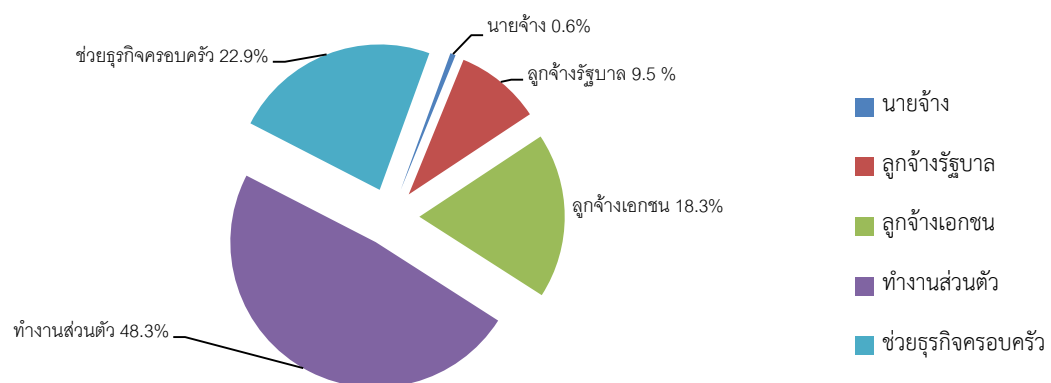
สำหรับผู้มีงานทำ 236,018 คน พบว่า ทำงานในภาคเกษตรกรรม 130,768 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 105,251 คน (ร้อยละ 44.6 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เนื่องจากไตรมาสนี้เป็นฤดูการเพาะปลูกประกอบกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ชะลอลงอันมีเหตุจากราคาน้ำมันตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการต้องลดต้นทุนค่าใช้จ่ายลง โดยเฉพาะเรื่องแรงงาน จึงส่งผลให้แรงงานนอกภาคเกษตรกรรมหรือภาคอุตสาหกรรม และแรงงานรอฤดูกาลย้ายเข้าไปอยู่ในภาคเกษตรกรรมมากขึ้น โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำให้อุตสาหกรรมการขายส่ง – การขายปลีก มากที่สุด 27,728 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวน 21,503 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทั้งหมด อุตสาหกรรมอื่นๆ 11,463 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และการบริหารราชการและป้องกันประเทศ 11,285 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 รวมทั้งอุตสาหกรรมก่อสร้าง 8,640 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 (แผนภูมิที่ 14)

แผนภูมิที่ 14 ผู้มีงานทำจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรกรรม 5 อันดับแรกไตรมาส 3 ปี 2565

ในด้านสภาพการทำงานของผู้มีงานทำ พบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างสถานภาพทำงานส่วนตัว กล่าวคือ ร้อยละ 48.3 (114,085 คน) เป็นช่วยธุรกิจครอบครัว ร้อยละ 22.9 (54,032 คน) และลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 18.3 (43,308 คน) ลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 9.5 (22,495 คน) ตามลำดับ ส่วนผู้มีงานทำที่มีสถานภาพเป็นนายจ้างมีเพียงร้อยละ 0.6 (1,505 คน) นอกจากนี้ยังพบว่าการรวมกลุ่มมีร้อยละ 0.3 (592 คน) (แผนภูมิที่ 15)

แผนภูมิที่ 15 ผู้มีงานทำจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามสถานภาพการทำงาน 3 ปี 2565

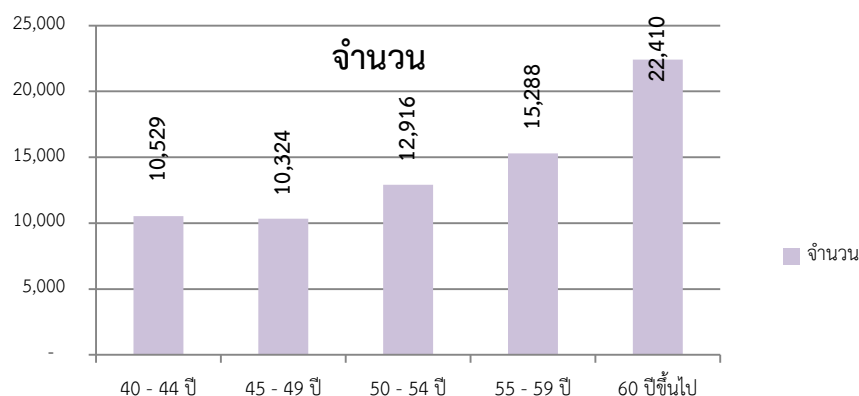

ส่วนอัตราว่างงานซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงานต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ 1.68 โดยทั้งนี้อัตราการว่างงานในไตรมาสนี้ลดลงจากไตรมาสที่แล้วที่มีอัตราว่างงานภาพรวมร้อยละ 1.0 จากจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 4,037 คน แยกเป็น ชายจำนวน 2,628 คน ร้อยละ 1.4 เพศหญิง จำนวน 1,409 คน (ร้อยละ 0.7)

1.3 แรงงานนอกระบบ (ข้อมูล ปี 2564)

สำหรับแรงงานนอกระบบ ปี 2564 จากผลการศึกษาของสำนักงานสถิติจังหวัด พบว่าปัจจุบันมีผู้ทำงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 169,407 คน จำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่อายุในช่วง 60 ปีขึ้นไป กล่าวคือ ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 22,410 คน (ร้อยละ 22.8) รองลงมา คือผู้มีอายุ 55 – 59 ปี มีจำนวน 15,288 คน (ร้อยละ 15.5) อายุ 50 – 54 ปี มีจำนวน 12,916 คน (ร้อยละ 13.1) และ 40 – 44 ปี มีจำนวน 10,529 คน (ร้อยละ 10.7)และลำดับสุดท้าย 45 – 49 ปี จำนวน 10,324 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.5)ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 16)

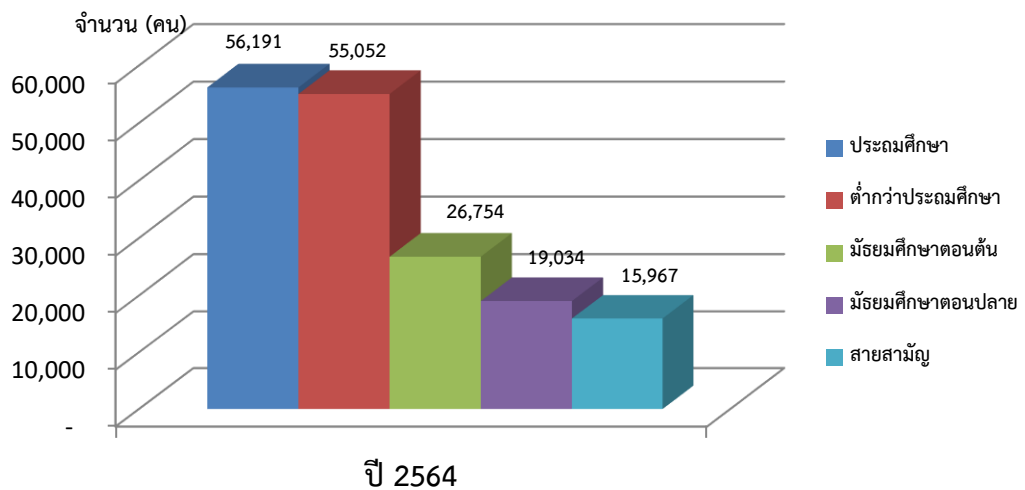
แผนภูมิที่ 16 แรงงานนอกระบบในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามช่วงอายุและเพศ ปี 2564

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ประถมศึกษา จำนวน 56,191 คน (ร้อยละ 33.2ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมาต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 55,052 คน (ร้อยละ 32.5) และการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 26,754 คน (ร้อยละ 15.8) ตามลำดับ (แผนภูมิ 17)

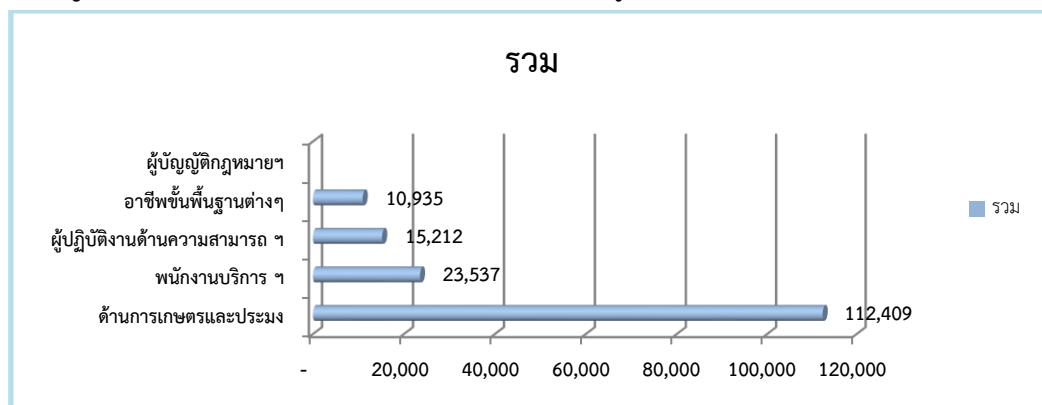
แผนภูมิที่ 17 แรงงานนอกระบบในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2564

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพที่มีแรงงานนอกระบบทำงานอยู่มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 112,409 คน (ร้อยละ 66.4 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) อาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด 23,537 คน (ร้อยละ 13.9) และอาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง 15,212 คน (ร้อยละ 9.0) ตามลำดับ(แผนภูมิ 18)

แผนภูมิที่ 18 แรงงานนอกระบบในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามอาชีพ (5 อันดับแรก) ปี 2564

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู

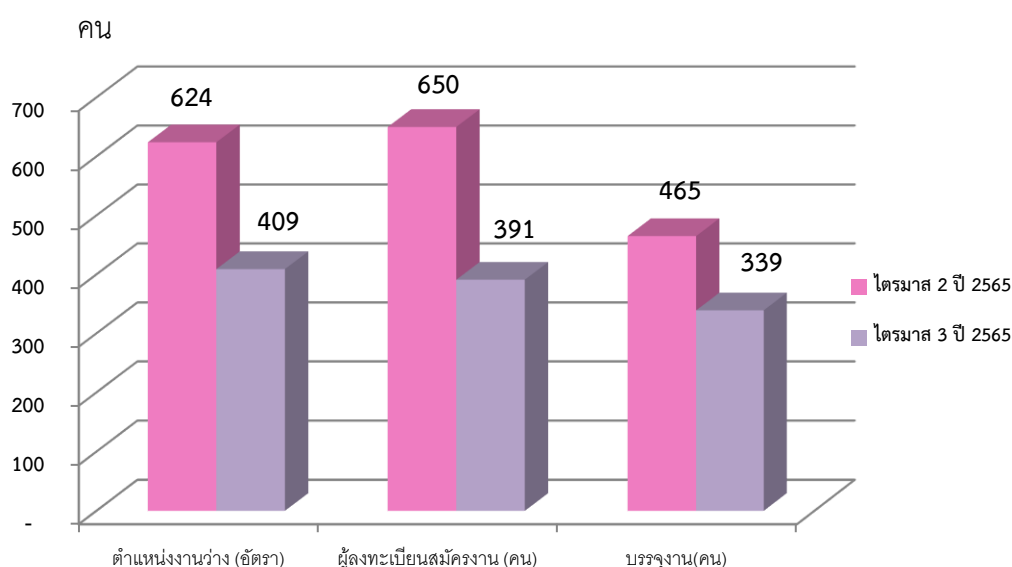
2. การส่งเสริมการมีงานทำ

2.1 การจัดหางานในประเทศ (ข้อมูลปัจจุบันไตรมาส 3 ปี 2565 (กรกฎาคม - กันยายน 2565))

ภารกิจการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำเป็นภารกิจหลักของกระทรวงแรงงาน ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู การส่งเสริมการมีงานทำในรูปแบบการจัดหางานมีทั้งการหางานในประเทศและต่างประเทศ โดยการจัดหางานในจังหวัดหนองบัวลำภูในช่วงไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2565)มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภูจำนวน 409 อัตรา ซึ่งมีสัดส่วนที่ลดลงร้อยละ 10.13 จากไตรมาสที่แล้วที่มีจำนวนตำแหน่งงานว่าง 624 อัตรา ในส่วนของผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ไตรมาสนี้พบว่ามีจำนวน 391 คน ลดลง ร้อยละ 34.32 จากไตรมาสที่แล้ว ที่มีจำนวน 650 คน ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุงานในไตรมาสนี้มีจำนวน 339 คน ลดลง ร้อยละ 29.76 จากไตรมาสที่แล้วที่มีจำนวน 465 คน ทั้งนี้การที่จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงานในไตรมาสนี้มีสัดส่วนที่ลดลงและลดลงน่าจะมีสาเหตุมาจากเป็นช่วงฤดูการเกษตร และการขยายตัวของเศรษฐกิจในจังหวัดชัยภูมิ ประกอบกับสถานการณ์ด้านการเมืองจึงส่งผลต่อการชะลอการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพื่อรอดูความมั่นใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อการตัดสินใจลงทุน(แผนภูมิ 19)

แผนภูมิที่ 19 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง/การสมัครงาน/การบรรจุงาน

ไตรมาส 2 ปี 2565 - ไตรมาส 3 ปี 2565

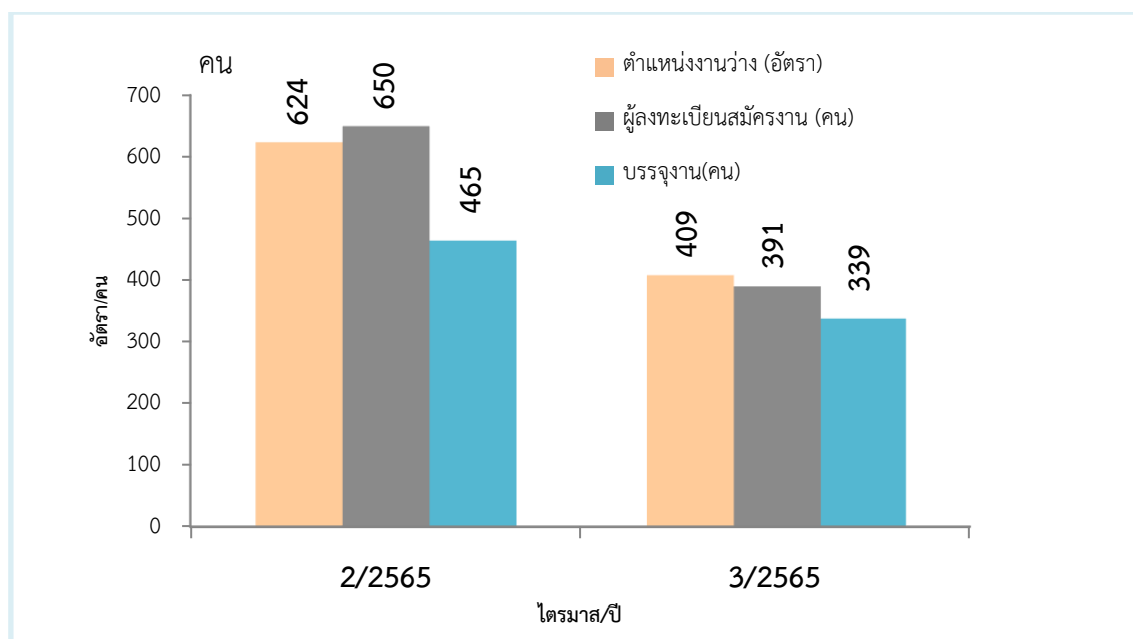

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

สำหรับตำแหน่งงานว่างไตรมาส 3 นี้ พบว่าเป็นชาย 55 อัตรา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.44 ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงมี 89 อัตรา (ร้อยละ 21.76) และไม่ระบุเพศ 295 อัตรา ร้อยละ 72.12 ทั้งนี้ตำแหน่งงานว่างมากกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้างพิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้มาลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสที่พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 391 คน เป็นชาย 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.36 และเป็นหญิง 241 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.63 และการบรรจุนานมีผู้ได้รับการบรรจุให้ทำงานทำทั้งสิ้น 339 คน โดยสัดส่วนของเพศหญิงจะได้รับการบรรจุนานมากกว่าเพศชายกล่าวคือผู้บรรจุนานที่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วน ร้อยละ 63.71 (216 คน) ขณะที่เพศชายมี ร้อยละ 36.28 (123 คน) (แผนภูมิ 20)

แผนภูมิที่ 20 ตำแหน่งงานว่าง / ผู้สมัครงาน/และการบรรจุนานในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามเพศ
ไตรมาสที่ 2 ปี 2565 – ไตรมาส 3 ปี 2565

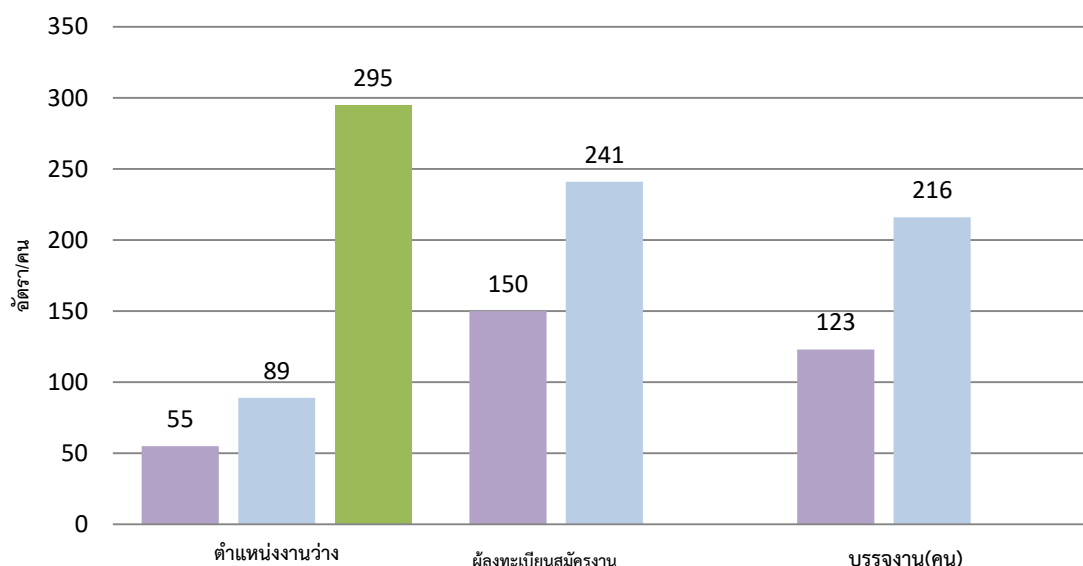

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

สำหรับตำแหน่งงานว่างไตรมาสนี้พบว่า เป็นชาย 55 ขณะที่เพศหญิงมี 89 อัตรา และไม่ระบุเพศ 409 อัตรา การที่ตำแหน่งงานว่างกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการหรือนายจ้าง พิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุ เพศ (แผนภูมิที่ 21)

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้มาลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสที่พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 391 คน เป็นชาย 150 คน และเป็นหญิง 241 คน และการบรรจงานมีผู้ได้รับการบรรจุให้มีงานทำทั้งสิ้น 339 คน โดยสัดส่วนของเพศหญิงจะได้รับการบรรจงานมากกว่าเพศชาย กล่าวคือผู้บรรจงานที่เป็นเพศชาย 123 คน ขณะที่เพศหญิง 216 คน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สอดคล้องกับจำนวนผู้สมัครงานที่มีเพศหญิงมากกว่าชาย

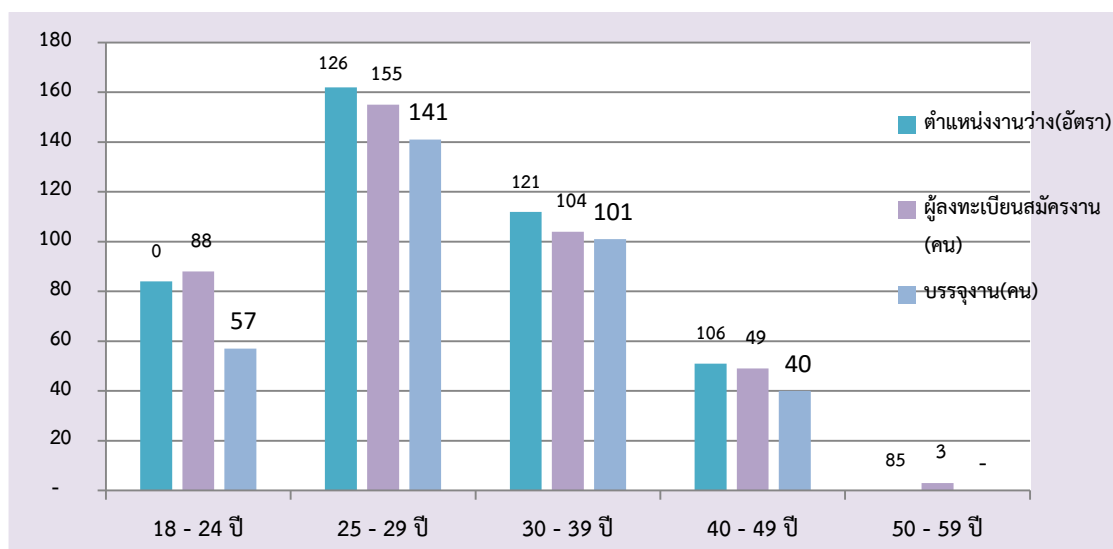
แผนภูมิที่ 21 ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/การบรรจงาน จังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามเพศ ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

ช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในไตรมาสส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 18 - 24 ปี โดยที่อายุ 25 - 29 ปี ต้องการสูงสุด 162 อัตรา (ร้อยละ 39.61) รองลงมาคืออายุ 30 - 39 ปี 112 อัตรา (ร้อยละ 27.38) และอายุ 18-24 ปี 84 อัตรา (ร้อยละ 20.54) ตามลำดับ ขณะเดียวกันผู้สมัครงานส่วนใหญ่จะมีอายุ 25-29 ปี มีจำนวน 155 คน (ร้อยละ 39.64) รองลงมาเป็นผู้สมัครงานที่มีอายุ 30-39 ปี มีจำนวน 104 คน (ร้อยละ 26.60) และอายุ 18-24 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนร้อยละ 22.51 (88 คน) ตามลำดับขณะที่ผู้มีอายุ 25-29 ปี ได้รับการบรรจงานสูงสุด จำนวน 141 คน (ร้อยละ 41.59) รองลงมาคือช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 101 คน (ร้อยละ 29.79) และช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 57 คน (ร้อยละ 16.81) ตามลำดับ(แผนภูมิ 22)

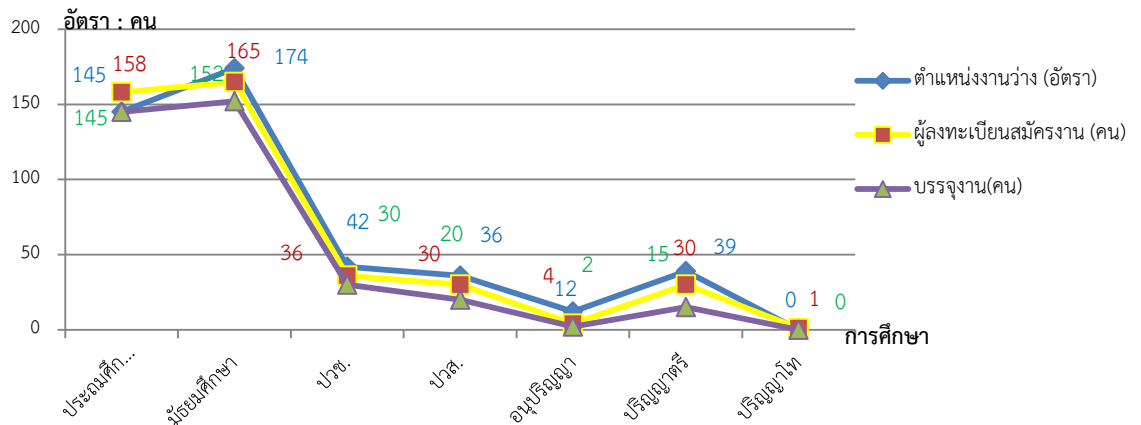
แผนภูมิที่ 22 ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/การบรรจงาน จังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามช่วงอายุ
ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

สำหรับตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาไตรมาสนี้พบว่า ตำแหน่งงานว่างในส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีสัดส่วนที่ต้องการสูงสุดมีสัดส่วน ร้อยละ 42.54 (174 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษา และต่ำกว่า มีสัดส่วน ร้อยละ 35.45 (145 อัตรา) และระดับปวช. มีสัดส่วน ร้อยละ 38.97 (42 อัตรา) ตามลำดับ สำหรับปริญญาตรีมีตำแหน่งงานว่าง สัดส่วนร้อยละ 9.53 (39 อัตรา) ระดับปวส. มีตำแหน่งงานว่างสัดส่วนร้อยละ 8.80 (36 อัตรา) อนุปริญญา มีสัดส่วนร้อยละ 2.93 (12 อัตรา) แสดงให้เห็นว่าขณะนี้ตลาดแรงงานในจังหวัดหนองบัวลำภู มีความต้องการคนงานในระดับปริญญาตรีลดลงจากไตรมาสที่แล้วที่มีสัดส่วน (240 อัตรา) ขณะที่ผู้สมัครงานไตรมาสนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 42.19 (165 คน) รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 158 คน (ร้อยละ 40.40) ตามลำดับ และผู้บรรจงานระดับมัธยมศึกษา มีการบรรจงานมากที่สุดจำนวน 152 คน (ร้อยละ 44.83) เมื่อเทียบกับระดับการศึกษาอื่น ๆ รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 145 คน (ร้อยละ 42.77) และปวช. ร้อยละ 29.29 (30 คน) ตามลำดับ (แผนภูมิ 23)

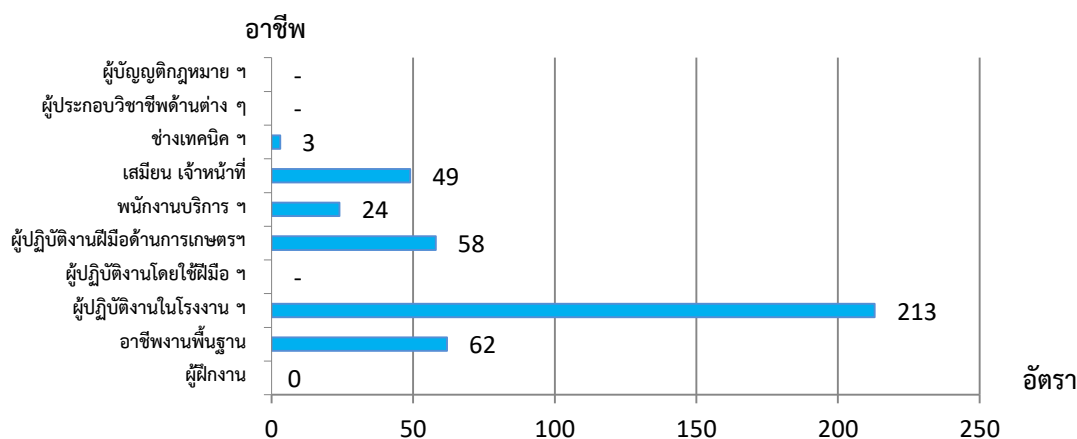
แผนภูมิที่ 23 ตำแหน่งงานว่าง / ผู้สมัครงาน / บรรจุงานในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

ด้านอาชีพพบว่าไตรมาสนี้ อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรกคือ 1) อาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงาน ด้านการประกอบการ ร้อยละ 52.08 (213 อัตรา) 2) อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 15.16 (62 อัตรา) 3) อาชีพผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง(แปรรูปขั้นพื้นฐาน) ร้อยละ 14.18 (58 อัตรา) และ 4) อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 11.98 (49 อัตรา) สำหรับอาชีพที่มีผู้สมัครงานสูงสุดคืออาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงาน ด้านการประกอบการ ร้อยละ 50.64 (198 อัตรา) 2) อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 20.46 (80 อัตรา) 3) อาชีพผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) ร้อยละ 11.25 (44 อัตรา) 4) เสมียน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 10.49 (41 อัตรา) และ 5) อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 5.63 (22 อัตรา) ส่วนการบรรจุงานมีการบรรจุงานสูงสุดคือ 1) อาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงาน ด้านการประกอบการ ร้อยละ 56.69 (192 อัตรา) 2) อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 16.52 (56 อัตรา) 3) อาชีพผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) ร้อยละ 11.80 (40 อัตรา) 4) อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 9.14 (31 อัตรา) และ 5) พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 5.01 (17 อัตรา) (แผนภูมิ 24)

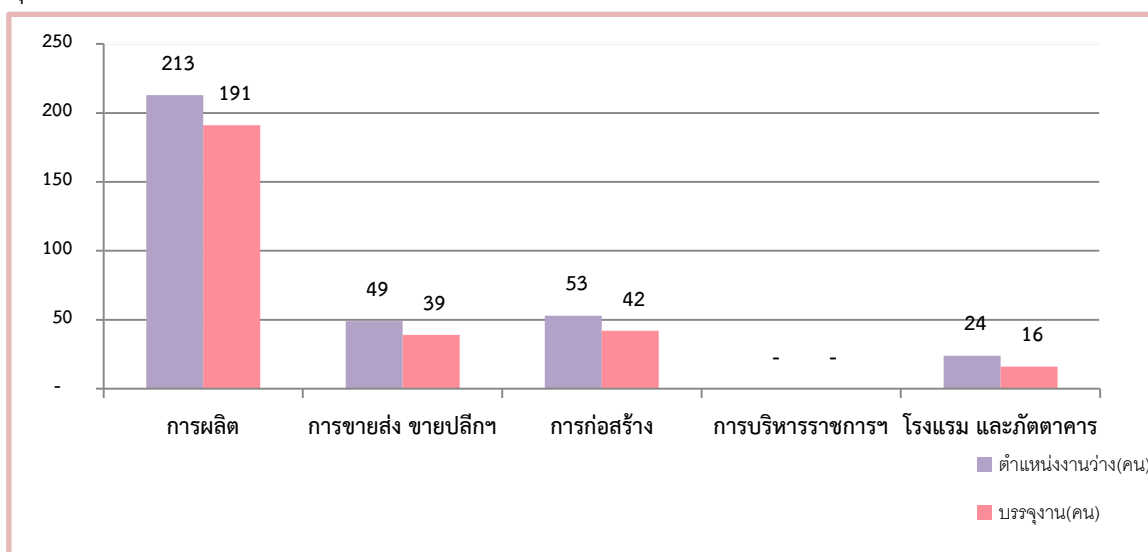
แผนภูมิที่ 24 ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหาจังหวัดหนองบัวลำภู

หากศึกษาในด้านอุตสาหกรรมพบว่า อุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 3 อันดับแรก ในไตรมาส 3 ปี 2565 คือ 1) การผลิต 213 อัตรา (ร้อยละ 62.83) 2) การก่อสร้าง 53 อัตรา (ร้อยละ 15.63) และ 3) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 49 อัตรา (ร้อยละ 14.45) ซึ่งการบรรจุนานที่พบว่าอุตสาหกรรมที่บรรจุนานได้สูงสุดคือการผลิต 191 คน (ร้อยละ 66.31) รองลงมาคือการก่อสร้าง 42 คน (ร้อยละ 14.58) 3) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 39 อัตรา (ร้อยละ 13.54) และ 4) โรงแรม และภัตตาคาร 16 อัตรา (ร้อยละ 5.55) (แผนภูมิ 25)

แผนภูมิที่ 25 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่างและการบรรจุนานจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตาม อุตสาหกรรม ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหาจังหวัดหนองบัวลำภู

2.2 แรงงานต่างด้าว

2.2.1 คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตาม พรก.การบริหารการจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2561

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือจำนวน 56 คน จำแนกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

1. **คนต่างด้าวตลอดชีพ** ได้แก่ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และทำงานตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 จำนวน - คน

2. **คนต่างด้าวมาตรา 59 ประเภททั่วไป** ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จำนวน 46 คน

3. **คนต่างด้าวมาตรา 59 พิสูจน์สัญชาติ** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่หลบหนีเข้าเมืองได้รับผ่อนผันให้ทำงานและอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมติคณะรัฐมนตรี ได้ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและปรับสถานการณ์เข้าเมืองถูกกฎหมายเรียบร้อยแล้ว จำนวน - คน

4. **คนต่างด้าวมาตรา 59 นำเข้าตาม MOU** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่เข้ามาทำงานตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย กับ รัฐบาลประเทศต้นทาง จำนวน 304 คน (แผนภูมิที่ 30)

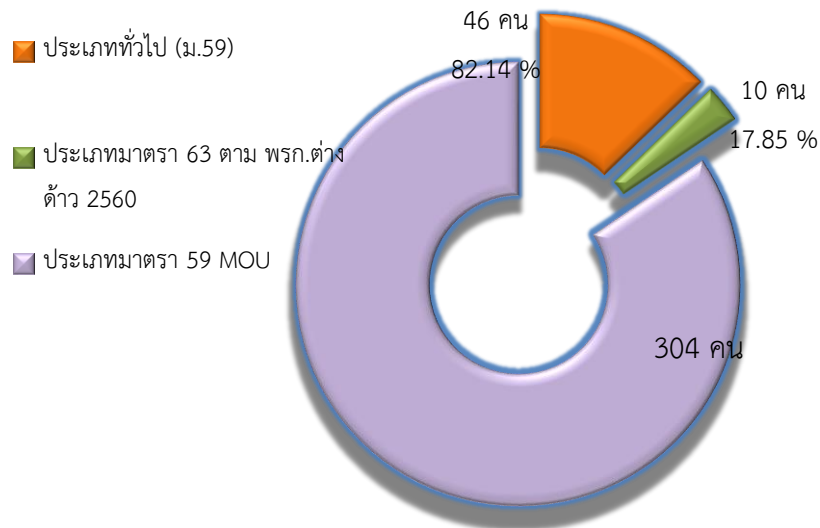
5. **คนต่างด้าวมาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน** ได้แก่ คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น จำนวน - คน

6. **คนต่างด้าวมาตรา 63 ประเภทชนกลุ่มน้อย** ได้แก่ คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้ออกเอกสารเพื่อรอพิสูจน์สถานะยื่นขอใบอนุญาตทำงาน จำนวน 10 คน

7. **คนต่างด้าวมาตรา 64** ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานบริเวณชายแดนในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาลในพื้นที่ความตกลงว่าด้วยการสัญจรข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศที่ติดกับราชอาณาจักรไทย จำนวน - คน

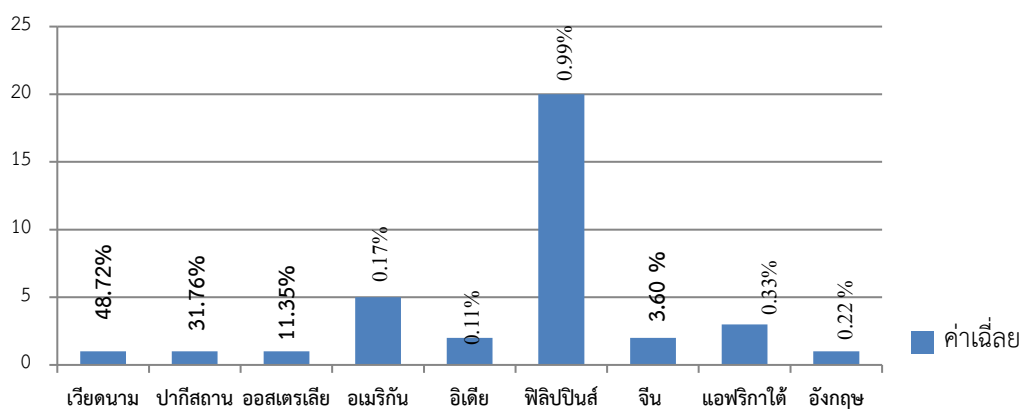
มติ ครม. **คนต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา)** จัดทะเบียน แรงงานต่างด้าว ณ ศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว (One Stop Service : OSS) จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวนทั้งสิ้น 682 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาจำนวน 179 คน กัมพูชาจำนวน 85 คน ลาวจำนวน 418 คน (แผนภูมิที่ 26 - 27)

แผนภูมิที่ 26 แรงงานต่างด้าว จำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองและประเภทคนต่างด้าว
ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

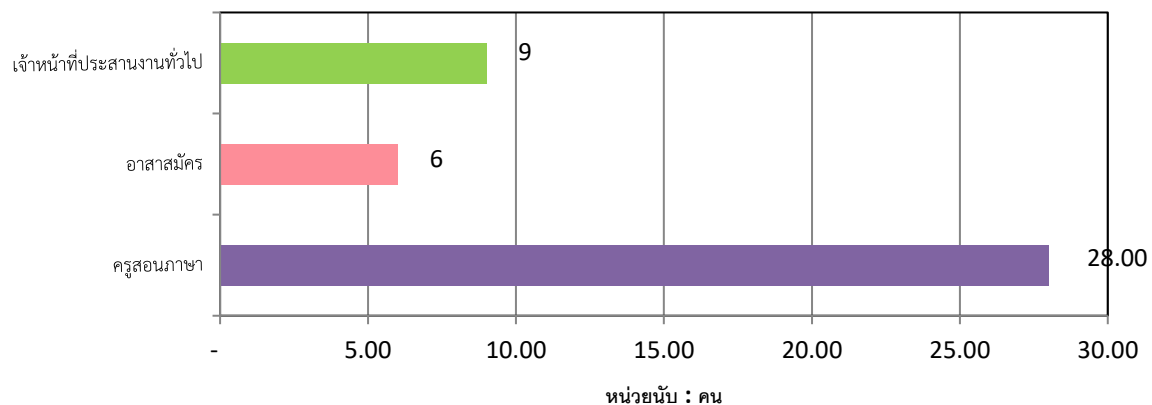
แผนภูมิที่ 27 แรงงานต่างด้าวประเภททั่วไป (มาตรา 59) และส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 62)
จังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อศึกษาแรงงานต่างด้าวจำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด มีจำนวนรวม 43 คน โดยพิจารณาตำแหน่งงานที่พบว่า อาชีพที่คนต่างด้าวทำมากที่สุด 3 อาชีพ ได้แก่ อาชีพครูสอนภาษา ร้อยละ 65.11 รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพอาสาสมัคร ร้อยละ 13.95 เจ้าหน้าที่ประสานงานทั่วไป ร้อยละ 20.93 ตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศนั้น ประเทศที่เป็นเจ้าของทุนจะส่งผู้บริหาร ผู้ประกอบวิชาชีพ (ผู้เชี่ยวชาญ) ช่างเทคนิค ภาครัฐจึงควรส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่แรงงานไทย ซึ่งจะทำให้แรงงานไทยสามารถพัฒนาศักยภาพให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นได้ (แผนภูมิที่ 28)

แผนภูมิที่ 28 แรงงานต่างด้าวประเภททั่วไป (มาตรา 59) และส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 62) จังหวัดหนองบัวลำภู
จำแนกตาม อาชีพที่เข้ามาทำงานมากที่สุด (3 อันดับแรก) ไตรมาส 3 ปี 2565

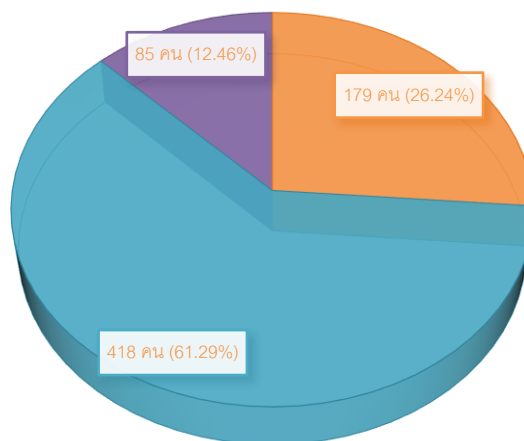

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

2.2.2 แรงงานต่างด้าวที่ยื่นขอจดทะเบียน ณ ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (OSS) จำแนกตามสัญชาติ

มติ ครม. คนต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) จดทะเบียน แรงงานต่างด้าว ณ ศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว (One Stop Service : OSS) จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวนทั้งสิ้น 682 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาจำนวน 179 คน กัมพูชาจำนวน 85 คน ลาวจำนวน 418 คน (แผนภูมิที่ 29)

แผนภูมิที่ 29 แรงงานต่างด้าวที่ยื่นขอจดทะเบียน ณ ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (OSS) จังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามสัญชาติ ไตรมาส 3 ปี 2565

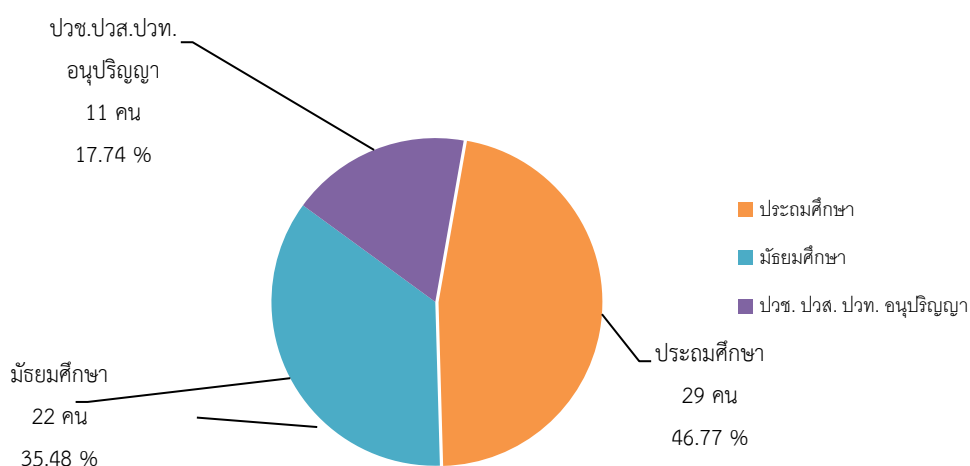
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

2.3 แรงงานไทยในต่างประเทศ

2.3.1 การแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศผ่านสำนักงานแรงงานจังหวัด

แรงงานไทยที่ลงทะเบียนไปทำงานต่างประเทศในไตรมาสนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่แล้ว พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นจำนวน 62 คน ผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งมีถึงจำนวน 29 คน ร้อยละ 46.77 ของผู้แจ้งความประสงค์ทั้งหมด (29 คน) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 35.48 และระดับปวช.ปวส.ปวท.อนุปริญญา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 (แผนภูมิ 30) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าแรงงานส่วนใหญ่ที่นิยมไปทำงานต่างประเทศจะเป็นแรงงานระดับล่างหรือไร้ฝีมือ ซึ่งอาจจะมีผลมาจากประเทศเหล่านั้นขาดแคลนแรงงานไร้ทักษะฝีมือ เช่น งานก่อสร้าง กรรมกร หรือผู้รับใช้ในบ้านนั่นเอง และหากแรงงานเหล่านี้ออกไปทำงานต่างประเทศก็ส่งผลให้แรงงานในจังหวัดชัยภูมิขาดแคลนแรงงานตามมา

แผนภูมิที่ 30 แรงงานไทยในจังหวัดหนองบัวลำภู ที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 3 ปี 2565

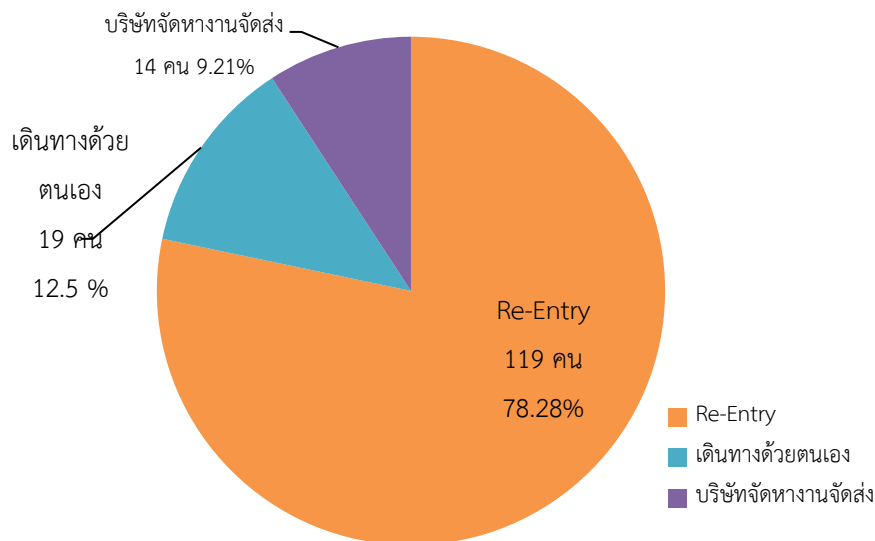

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

2.3.2 แรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติไปทำงานต่างประเทศ

ในส่วนของการอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศไตรมาส 3 ปี 2565 พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 152 คน และหากพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา จำนวน 119 คน (ร้อยละ 78.28) และเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 19 คน (ร้อยละ 12.50) และบริษัทจัดหางานจัดส่ง จำนวน 14 คน (ร้อยละ 9.21) (แผนภูมิที่ 31)

แผนภูมิที่ 31 แรงงานไทยในจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ได้รับอนุญาตไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีเดินทาง
ไตรมาส 3 ปี 2565

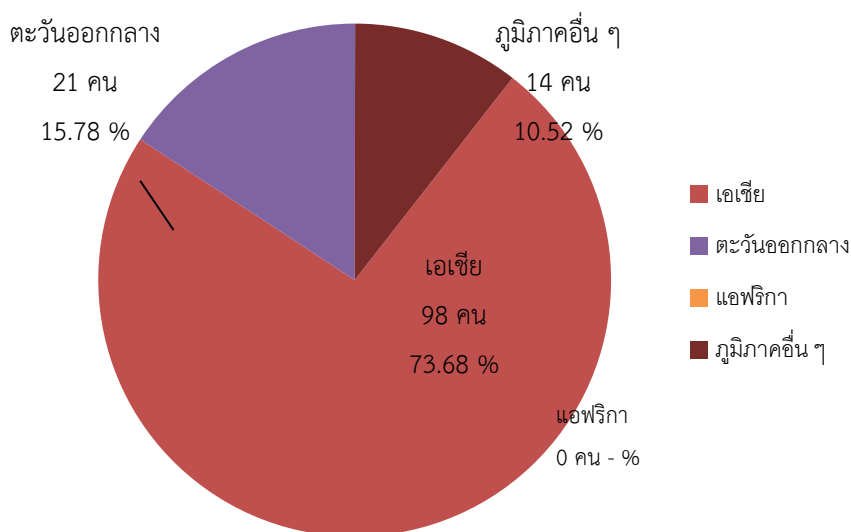

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับไตรมาสที่แล้ว พบว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศในภาพรวม ไตรมาสนี้มีสัดส่วนที่ลดลงจากไตรมาสที่แล้วที่มีจำนวน 150 คน โดยเกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) สายพันธุ์โอไมครอน (Omicron) เริ่มผ่อนคลายตามมาตรการของทางรัฐบาลทำให้การเดินทางไปทำงานต่างแดนลดลงหรือเพิ่มขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับมาตรการในการควบคุมโรคของแต่ละช่วง ในขณะที่ข้อมูลในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะทำให้มั่นใจว่าสายพันธุ์โอไมครอนมีความรุนแรงน้อยกว่าสายพันธุ์ก่อนหน้านี้แล้วนั้น ในด้านกระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศให้เป็นโรคประจำถิ่นแล้ว จึงทำให้บริบทในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน

แรงงานไทยเดินทางไปทำงานตามที่ได้รับอนุญาตในไตรมาส 3 ปี 2565 ส่วนใหญ่จะไปทำงานในภูมิภาคเอเชียมีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 ของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด รองลงมาคือภูมิภาคตะวันออกกลาง จำนวน 21 คน ร้อยละ 15.78 ภูมิภาคอื่นๆ จำนวน 14 คน ร้อยละ 10.52 (แผนภูมิ 32)

แผนภูมิที่ 32 แรงงานไทยในจังหวัด ที่ได้รับอนุญาตไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไป
ไตรมาส 3 ปี 2565

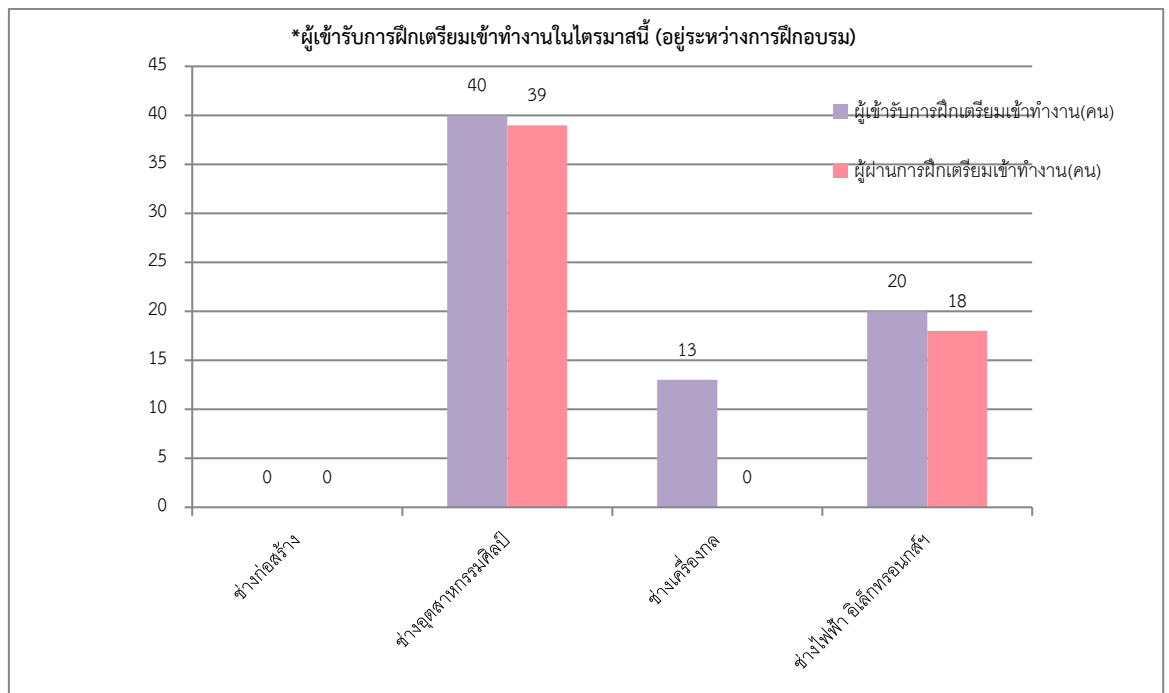
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดหนองบัวลำภู

3. การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

ในรอบไตรมาส 3 ปี 2565 (เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2565) สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานหนองบัวลำภู ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่าง ๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยภาพรวมของการฝึกต่าง ๆ

หากพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน 73 คน กลุ่มอาชีพที่มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานสูงสุดในไตรมาสนี้คือ ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 54.79 ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึก รองลงมาคือช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39 และช่างเครื่องกล จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาทั้งจำนวนผู้ผ่านการฝึก พบว่ามีจำนวน 57 คน (ผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงานอาจมากกว่าผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานได้ เนื่องจากการบางหลักสูตรอาจเป็นการฝึกต่อเนื่องมาตามไตรมาสก่อนแต่มาจบการฝึกในไตรมาสนี้ จึงไม่คนนำมาคิดร้อยละของผู้ผ่านการฝึกต่อผู้เข้ารับการฝึก) กลุ่มอาชีพที่ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานในไตรมาสนี้สูงสุด คือ ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 และช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 31.57 ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 33)

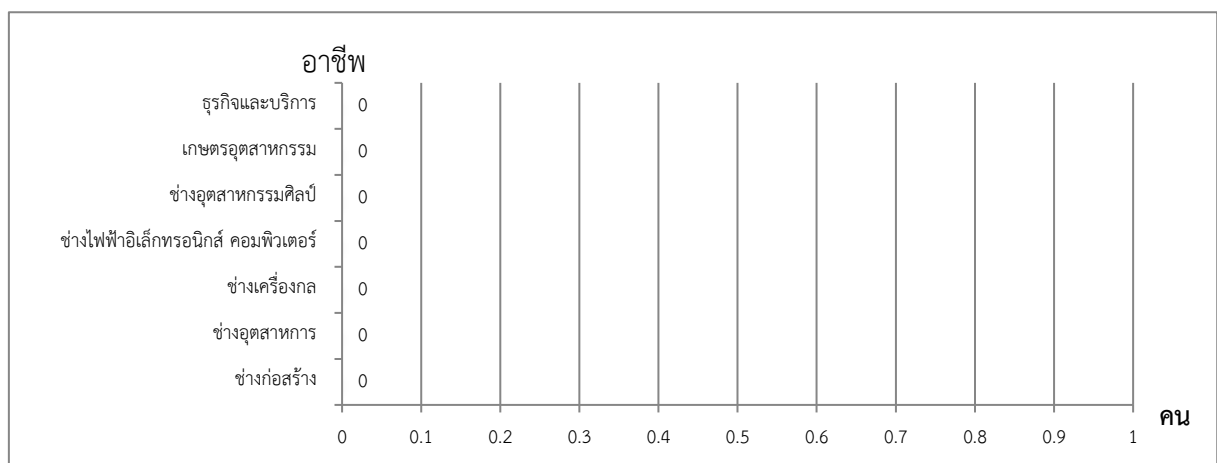
แผนภูมิที่ 33 การฝึกเตรียมเข้าทำงานและผ่านการฝึกในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานหนองบัวลำภู

ส่วนในกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานไม่มีการฝึกในไตรมาสนี้

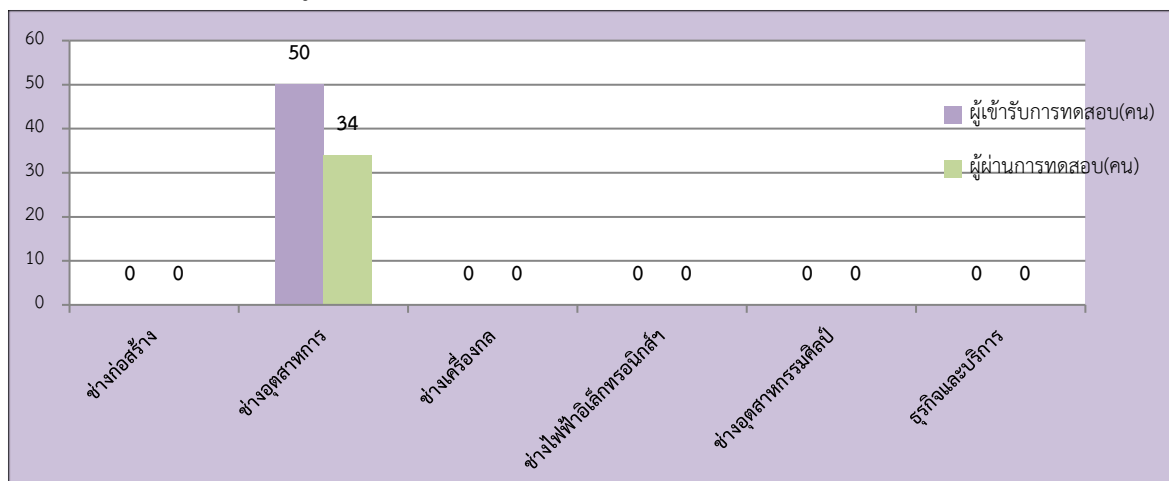
แผนภูมิที่ 34 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานหนองบัวลำภู

ส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งพบว่าในไตรมาส 3 นี้ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามกลุ่มอาชีพทั้งหมด 50 คน กลุ่มอาชีพที่มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในไตรมาสนี้คือกลุ่มช่างอุตสาหกรรม จำนวน 50 คน มีผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งสิ้น จำนวน 34 คน

แผนภูมิที่ 35 การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานหนองบัวลำภู

4) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

4.1 การตรวจแรงงาน

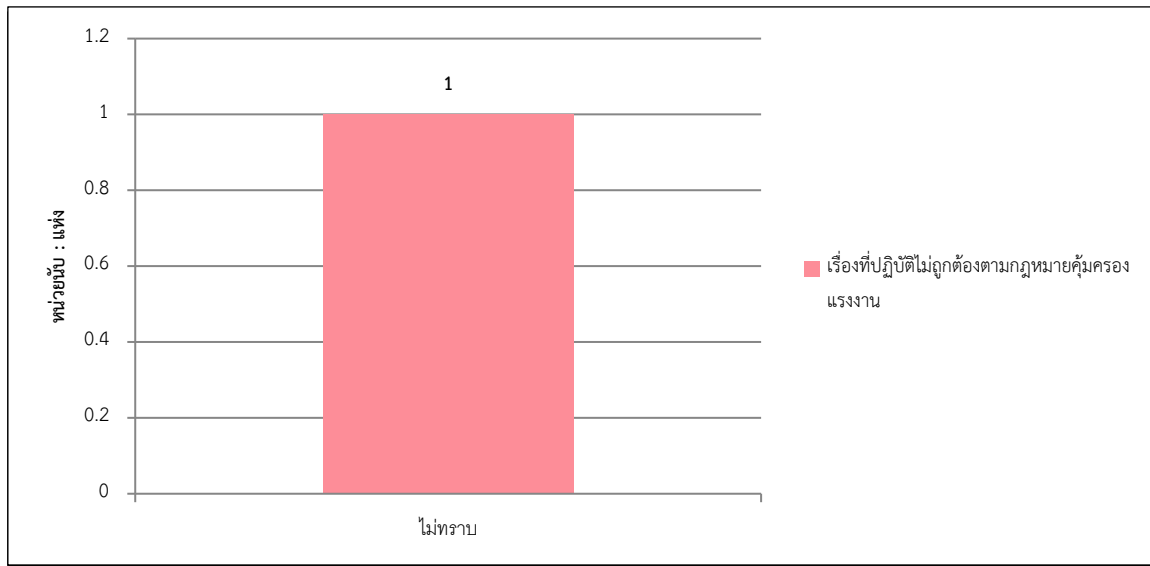
กระทรวงแรงงานนอกจากจะมีภารกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับฝีมือให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน และตัดเทียมมาตรฐานสากลแล้ว อีกภารกิจหนึ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายหลังการส่งเสริมให้คนมีงานทำแล้วคือ ภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง ให้ได้รับความเป็นธรรมในการทำงานโดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความเป็นธรรมจากการทำงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน เพื่อไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุด คือ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่งก็ต้องผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมกับฝ่ายนายจ้าง กล่าวคือไม่โอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งนี้มาตรการที่จะช่วยให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมถึงได้รับการคุ้มครองแรงงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้คือการตรวจสอบประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมาย ขณะเดียวกันจะเป็นมาตรการในการกระตุ้นให้สถานประกอบการเอาใจใส่ดูแลลูกจ้างของตนให้มากขึ้นอีกด้วย

สำหรับในไตรมาส 3 ปี 2565 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งสิ้น 9 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 125 คน จำแนกเป็นชาย 56 คน (ร้อยละ 44.8 ของลูกจ้างที่ตรวจทั้งหมด) หญิง 69 คน (ร้อยละ 55.2 ของลูกจ้างที่ตรวจทั้งหมด) ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาด 10-19 คน (7 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 77.77 รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด 5-9 คน ร้อยละ 22.22 (2 แห่ง) ผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.88 (จำนวน 8 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมี ร้อยละ 11.11 (จำนวน 1 แห่ง) (ตารางที่ 36 (ภาคผนวก))

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องสูงสุด 1 อันดับ ได้แก่ ขนาด 10-19 คน (1 แห่ง) มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องฯ ร้อยละ 11.11 (ตารางที่ 39 (ภาคผนวก))

สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานจำนวน 1 แห่ง ซึ่งมี บางแห่ง มีเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องหลายเรื่อง โดยพบว่า เรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องมีทั้งสิ้น 1 เรื่อง และพบว่าเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งหมดคือ เรื่องออกคำสั่งจำนวน 1 เรื่อง (ร้อยละ 11.11) ของเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งหมด ซึ่งความผิดเรื่องการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือเรื่องทะเลาะเบาะแว้งลูกจ้าง ในการทำงานมักพบว่าเป็นเพราะสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้ติดประกาศข้อบังคับการทำงาน ซึ่งได้แก่ การกำหนดวันหยุด เวลาทำงาน เวลาพัก ฯลฯ ให้ลูกจ้างทราบทั่วกัน ซึ่งตามระเบียบปฏิบัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน กำหนดให้นายจ้างต้องติดประกาศข้อบังคับการทำงานให้ลูกจ้างทราบ พร้อมส่งสำเนาประกาศให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบด้วย แต่ในทางปฏิบัตินายจ้างบางรายมิได้ติดประกาศหรือติดประกาศแต่ไม่ได้ทำสำเนาแจ้งสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู ทราบ จึงถือว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ในเรื่องการปฏิบัติไม่ถูกต้อง สำหรับข้อบังคับยังรวมถึงการไม่จัดทำระเบียบข้อบังคับการทำงานอีกด้วย สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 1 อันดับ ได้แก่ ไม่ทราบ (และตารางที่ 36 (ภาคผนวก))

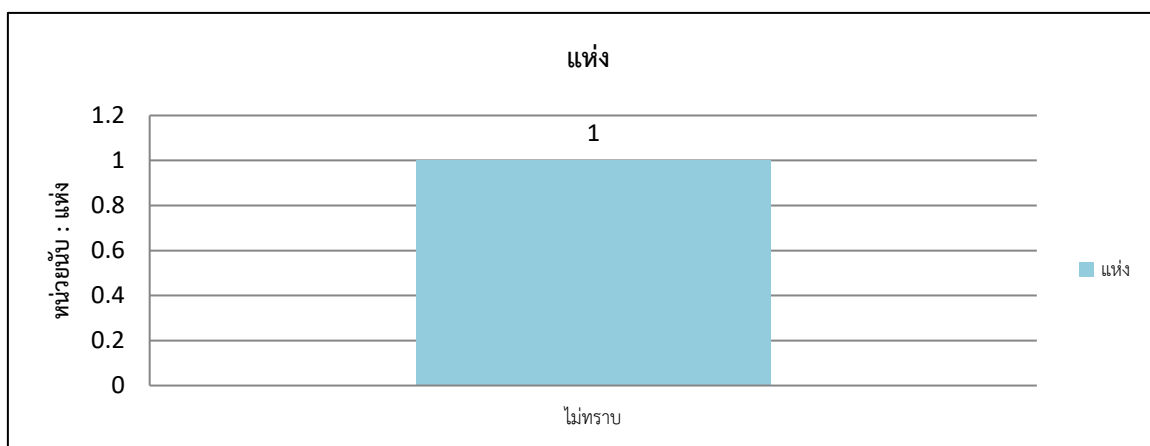
แผนภูมิที่ 36 เรื่องที่สถานประกอบการในจังหวัดหนองบัวลำภูปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
(1 อันดับ) ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 1 ประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่ 1) ไม่ทราบ ร้อยละ 11.11 (1 แห่งเท่านั้น) (แผนภูมิที่ 40 และตารางที่ 37 (ภาคผนวก))

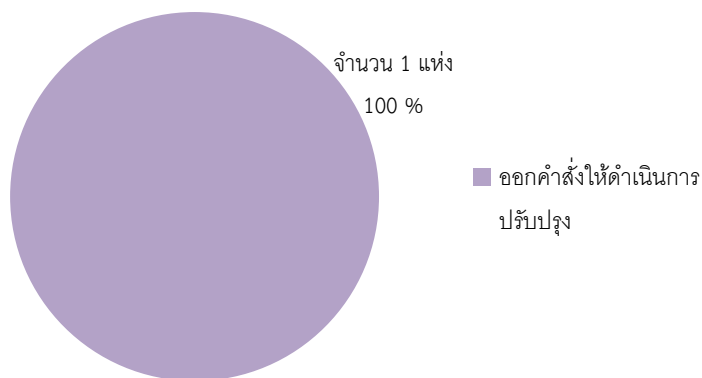
แผนภูมิที่ 37 ประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัด ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน (5 อันดับแรก)
ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู ตรวจสอบว่า สถานประกอบการ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน จะมีการดำเนินการเพื่อให้สถานประกอบการนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามกฎหมายแรงงาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ลูกจ้าง ได้แก่ การแนะนำให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง การ ออกหนังสือเชิญพบ การออกคำสั่งให้ดำเนินการ การเปรียบเทียบปรับ หรือการส่งเรื่องดำเนินคดี ทั้งนี้ การจะดำเนินการในลักษณะใดจะพิจารณาตามความรุนแรงของปัญหา จากตัวเลขข้างต้นพบว่าเรื่องที่ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 1 เรื่อง 1 แห่ง อัตราปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของ สถานประกอบกิจการร้อยละ 11.11 ส่วนใหญ่เป็นไม่ทราบการดำเนินการของสถานประกอบการและการ ดำเนินการของเจ้าหน้าที่สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานส่วน ใหญ่จึงเป็นไปในทางให้คำแนะนำแก่เจ้าของสถานประกอบการเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป โดยทั้งหมดออกคำสั่งให้ดำเนินการปรับปรุง ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 38)

แผนภูมิที่ 38 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายในจังหวัด หนองบัวลำภู ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

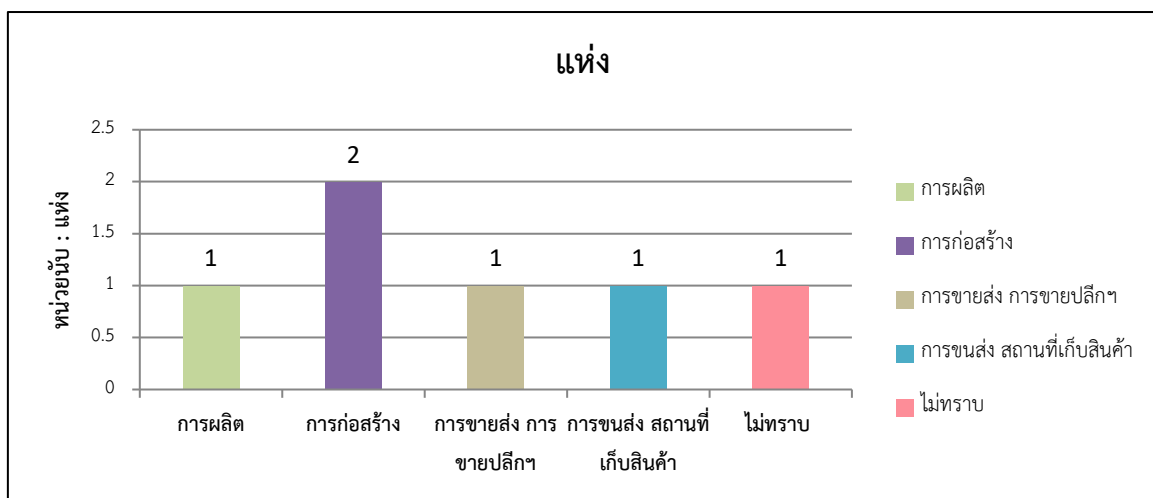
4.2 การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง นอกจากนี้การตรวจความปลอดภัยในการทำงานยังเป็น อีกมาตรการหนึ่งที่ทำเนิการเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้เจ้าของสถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึง เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน เพราะหากการทำงานมีความปลอดภัยย่อมส่งผลถึงคุณภาพชีวิตที่ดี ของผู้ใช้ แรงงานตามมา เมื่อคนงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี จะทำงานอย่างมีความสุขและจะส่งผลต่อผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นของ สถานประกอบการอันนำไปสู่ผลกำไรตามมานั่นเอง ในไตรมาสที่ 3 ปี 2565 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 6 แห่ง ลูกจ้างที่ผ่าน การตรวจทั้งสิ้น 186 คน โดยในไตรมาสนี้ มีการตรวจสถานประกอบการลดลงจากไตรมาสที่แล้ว (15 แห่ง)

ไตรมาส 3 ปี 2565 ตรวจ 6 แห่ง) ขณะที่ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ 186 คน ลดลงจากไตรมาสที่แล้ว 420 คน (ไตรมาส 2 ปี 2565) ลูกจ้างผ่านการตรวจ 420 คน) แสดงให้เห็นว่า ในไตรมาสนี้การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการขนาดเล็กมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจึงทำให้จำนวนลูกจ้างลดลง(ตารางที่ 39 (ภาคผนวก))

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการตรวจความปลอดภัยในการทำงานสูงสุดในไตรมาส 3 ปี 2565 ได้แก่ ประเภทการก่อสร้าง จำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ การผลิต การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน การขายส่ง การขายปลีก การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และไม่ทราบ จำนวน 1 แห่งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ของสถานประกอบการที่ตรวจทั้งหมด (แผนภูมิที่ 39 และตารางที่ 39 (ภาคผนวก))

แผนภูมิที่ 39 ประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน
ไตรมาส 3 ปี 2565

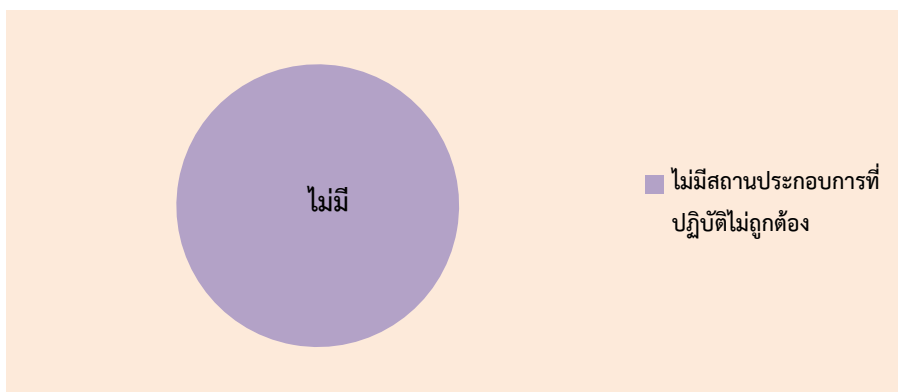

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานสูงสุดในไตรมาส 3 ปี 2565 ได้แก่ การก่อสร้าง จำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 33.33) การผลิต การขายส่ง การขายปลีก การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า ไม่ทราบ จำนวน 1 แห่ง เท่ากัน (ร้อยละ 16.66) (ตารางที่ 40 (ภาคผนวก))

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในส่วน of สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ประกอบไปด้วยการให้คำแนะนำในวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง การออกคำสั่งให้ส่งเอกสาร เรียกพบ ปรับปรุง หรือหยุดการใช้เครื่องจักร รวมทั้งการส่งเรื่องดำเนินคดี ทั้งนี้ ในบางแห่งอาจมีการดำเนินการมากกว่า 1 กรณี สำหรับไตรมาส 3 ปี 2565 ซึ่งพบว่า ไม่มีสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย (แผนภูมิ 40)

แผนภูมิที่ 40 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู

4.3 การแรงงานสัมพันธ์

4.3.1 องค์การนายจ้าง/ลูกจ้าง

นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครองแรงงานและดูแลด้านความปลอดภัย ทั้งแก่นายจ้างและลูกจ้างแล้วกระทรวงแรงงานโดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภูยังมีการส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้ง และเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีต่อกันระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติสุขในวงการแรงงานให้นายจ้างและลูกจ้างมีทัศนคติที่ดีต่อกันในการทำงาน เพราะหากนายจ้าง ลูกจ้างมีความเข้าใจกันเป็นอย่างดีย่อมไม่เกิดปัญหาขัดแย้งขึ้น เมื่อปัญหาข้อขัดแย้งไม่มีพลังในการขับเคลื่อนงานหรือทีมงานก็จะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตหรือเพิ่มผลิตภาพในการปฏิบัติงาน ลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงานมีความสุขในการทำงาน คุณภาพชีวิตย่อมดีขึ้น ขณะเดียวกันนายจ้างก็มีความสุขเนื่องจากมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็นผลกำไรตามมา ทั้งนี้ ในกลุ่มของนายจ้างและลูกจ้าง จะมีการตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนตนเอง ในไตรมาส 3 ปี 2565 พบว่า จังหวัดชัยภูมิ ไม่พบการก่อตั้งสมาคมนายจ้างประเภทสมาคมลูกจ้างและประเภทสหภาพแรงงานในกิจการเอกชน

4.3.2 ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง ในจังหวัดหนองบัวลำภู ไตรมาส 3 ปี 2565

สำหรับการเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในไตรมาส 3 ปี 2565 (ไม่มีข้อขัดแย้งในไตรมาสนี้)

4.4 การสวัสดิการแรงงาน

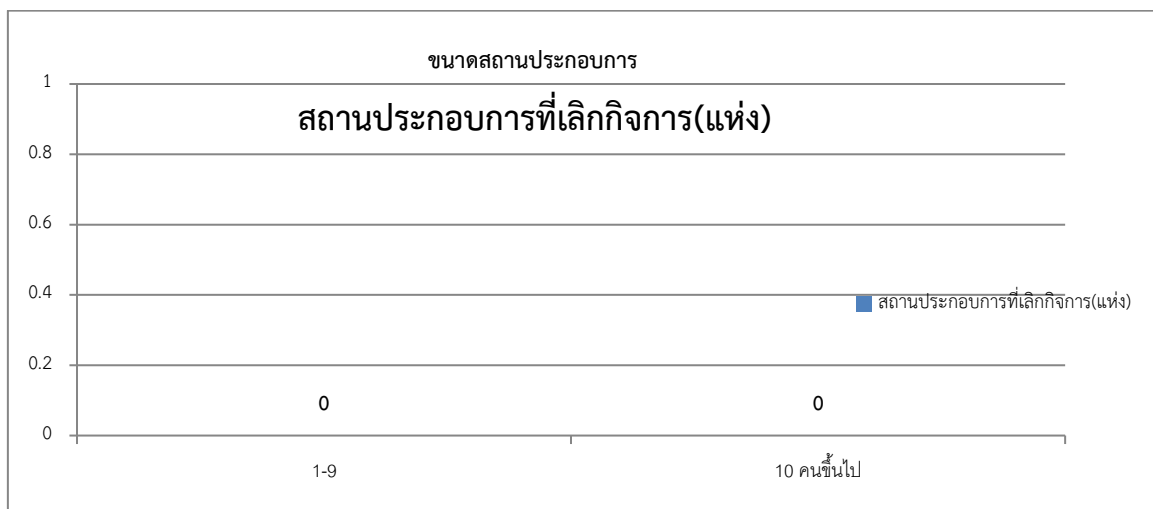
กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อให้การคุ้มครองให้ผู้ใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู มีการส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด

มีการส่งเสริมให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด 8 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 213 คน ส่งเสริมโครงการสถานประกอบการกิจการสีขาว/โรงงานสีขาว 6 แห่ง จำนวน 132 คน

4.5 การเลิกจ้าง

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู รายงานสถานการณ์การเลิกจ้าง ไตรมาส 3 ปี 2565 ไม่มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการของสถานประกอบการที่เลิกกิจการทั้งหมด (แผนภูมิที่ 41)

แผนภูมิที่ 41 สถานประกอบการที่เลิกกิจการ และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส 3 ปี 2565

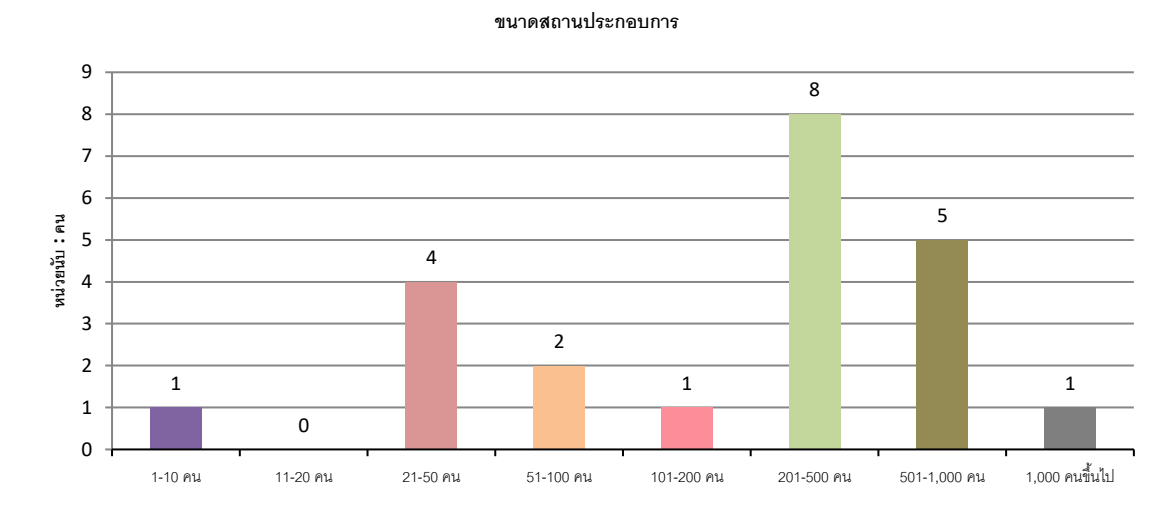
ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

4.6 การประสบอันตราย/เจ็บป่วยในการทำงาน (กองทุนเงินทดแทน)

สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานในรอบไตรมาส 3 ปี 2565 พบว่าการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานมีทั้งสิ้น 22 คน โดยสถานประกอบการที่มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยสูงสุด คือ สถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีลูกจ้าง 201-500 คน โดยมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือขนาด 500-1,000 คน จำนวน 5 คน(ร้อยละ 22.72)

รองลงมาคือ 21 – 50 คน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 18.18)รองลงมาคือ 51 – 100 คน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 9.03) และ 1 – 10 คน, 101-200 คนและมากกว่า 1,000 คน เท่ากัน จำนวน 1 คน (ร้อยละ 4.54) (แผนภูมิที่ 42 และตารางที่ 40(ภาคผนวก))

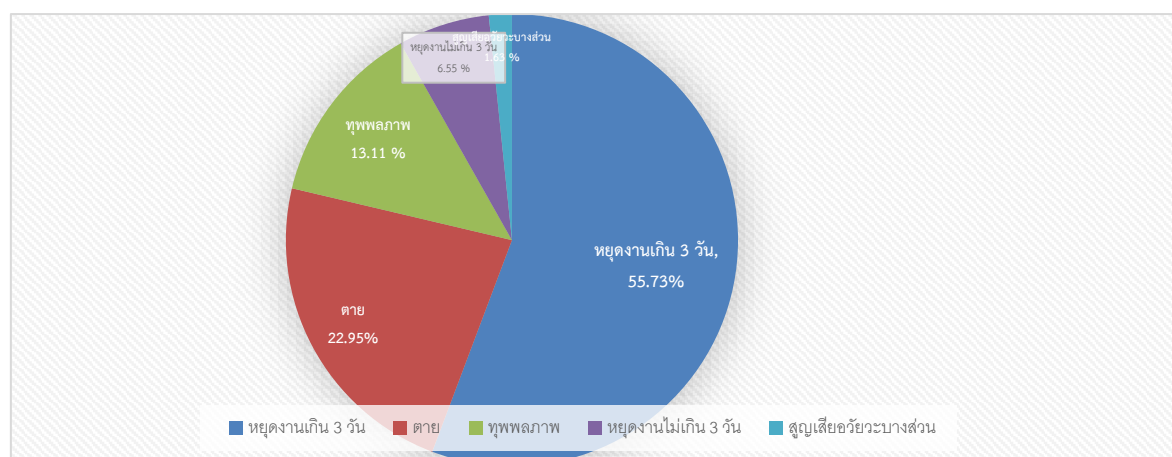
แผนภูมิที่ 42 ผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

เมื่อพิจารณาผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานทั้ง 61 คน ตามประเภทความร้ายแรง พบว่าส่วนใหญ่จะหยุดงานเกิน 3 วัน กล่าวคือมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 57.73 รองลงมาเป็นตาย จำนวน 14 คน (ร้อยละ 22.95)รองลงมาคือ ทุพพลภาพ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.11 รองลงมาคือหยุดงานไม่เกิน 3 วัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.55 และสูญเสียอวัยวะบางส่วน จำนวน 1 คน ร้อยละ 1.63 (แผนภูมิที่ 43)

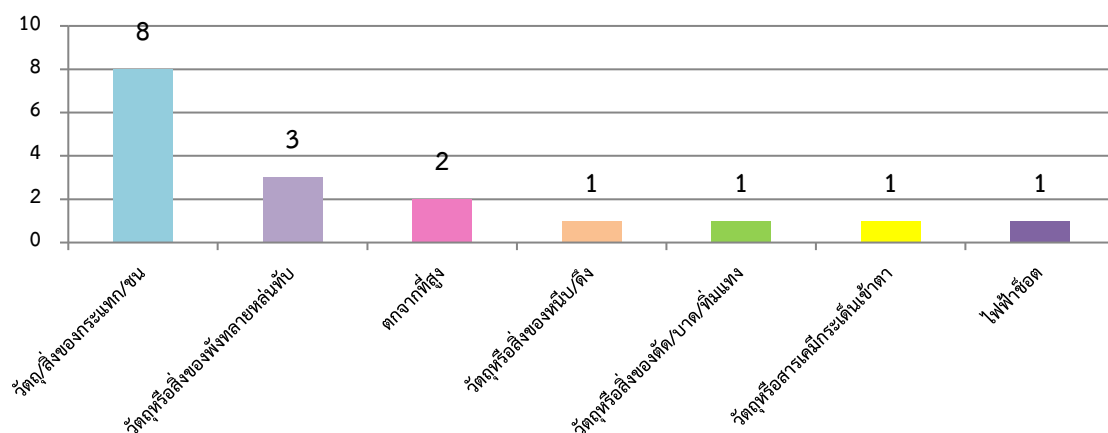
แผนภูมิที่ 43 ผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามความร้ายแรง การประสบอันตราย ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

สำหรับสาเหตุการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานพิจารณาใน 5 อันดับแรก สรุปได้ดังนี้
 1) วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 ของสาเหตุการประสบอันตรายทั้งหมด 2) วัตถุหรือสิ่งของพังทลายหล่นทับ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 13.63) และ 3) ตกจากที่สูง, อุบัติเหตุจากยานพาหนะ จำนวน 2 คน เท่ากัน (ร้อยละ 9.09) และ วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา และไฟฟ้าช็อต จำนวน 1 คน เท่ากัน (ร้อยละ 4.54) (แผนภูมิ 44 และตารางที่ 41 (ภาคผนวก))

แผนภูมิที่ 44 ผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามสาเหตุการประสบ อันตราย (4 อันดับแรก) ไตรมาส 3 ปี 2565

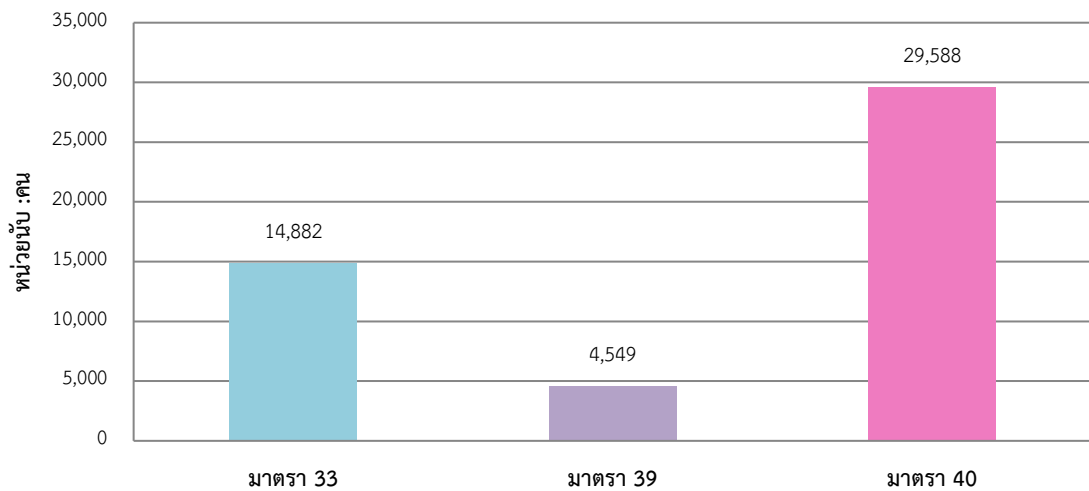

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

5. การประกันสังคม

ภารกิจด้านการประกันสังคมเป็นอีกภารกิจที่กระทรวง โดยสำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู มีหน้าที่ต้องดูแลผู้ใช้แรงงาน เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีหลักประกันชีวิตที่มั่นคง เมื่อยามแก่ชรา อีกด้วย ข้อมูล ณ สิ้นไตรมาส 3 ปี 2565 พบว่า ในจังหวัดหนองบัวลำภู มีผู้ประกันตนทั้งสิ้น 49,019 คน จำแนกเป็นมาตรา 33 จำนวน 14,882 คน มาตรา 39 จำนวน 4,549 คน และมาตรา 40 จำนวน 29,588 คน (แผนภูมิที่ 45) และมีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมทั้งสิ้น 942 แห่ง ลูกจ้างจำนวน 14,901 คน

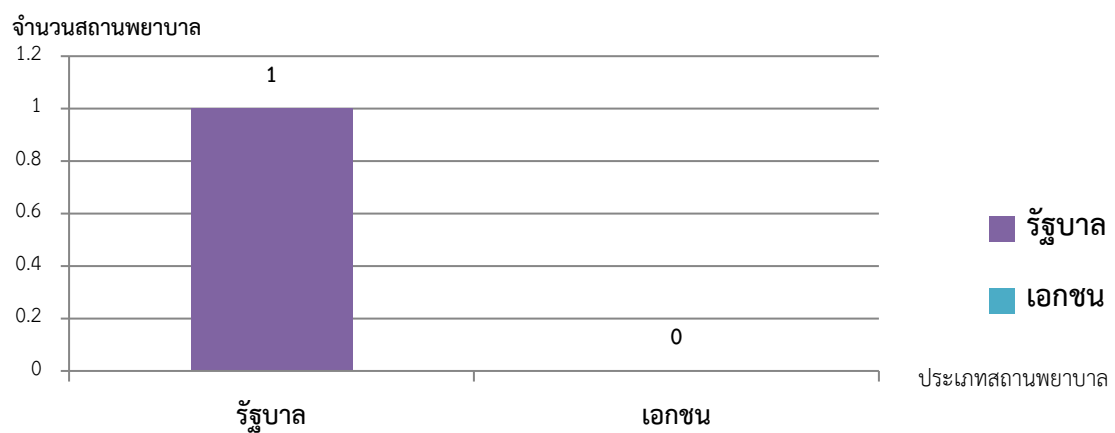
แผนภูมิที่ 45 ผู้ประกันในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามมาตรา ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

ปัจจุบันจังหวัดหนองบัวลำภู มีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 100 ของสถานพยาบาลทั้งหมด และไม่พบสถานพยาบาลเอกชน

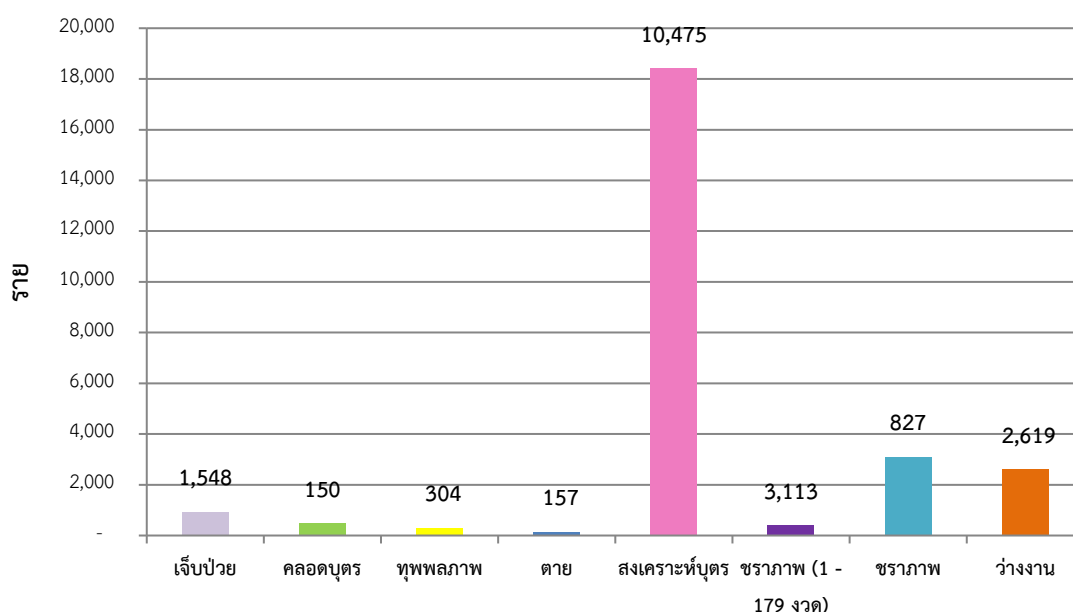
แผนภูมิที่ 46 สถานประกอบการและผู้ประกันตนในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามมาตรา ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

จำนวนการให้บริการของกองทุนประกันสังคม พิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน ซึ่งมี 7 กรณีได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน พบว่า จำนวนผู้ให้บริการมีทั้งสิ้น 26,421 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.89 ของผู้ประกันตนทั้งหมด ซึ่งจำนวนผู้ให้บริการในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่มีจำนวน 26,421 คน สำหรับประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตน ใช้บริการสูงสุดในไตรมาสนี้ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร มีผู้ประกันตนใช้บริการ 18,419 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.71 ของผู้ให้บริการทั้งหมด รองลงมาได้แก่กรณีชราภาพ (180 งวดขึ้นไป) 3,100 ราย โดยมีสัดส่วนร้อยละ 11.73 รองลงมาคือกรณีว่างงาน 2,619 ราย โดยมีสัดส่วนร้อยละ 9.91 รองลงมาคือกรณีเจ็บป่วย 942 ราย โดยมีสัดส่วนร้อยละ 3.56 กรณีคลอดบุตร 476 ราย โดยมีสัดส่วนร้อยละ 1.80 กรณีบำเหน็จชราภาพ (1-179 งวด) 404 ราย โดยมีสัดส่วนร้อยละ 1.52 และกรณีตายเป็นลำดับสุดท้าย 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.59 ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 47)

แผนภูมิที่ 47 ผู้ประกันตนที่ใช้บริการกองทุนประกันสังคมในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน ไตรมาส 3 ปี 2565

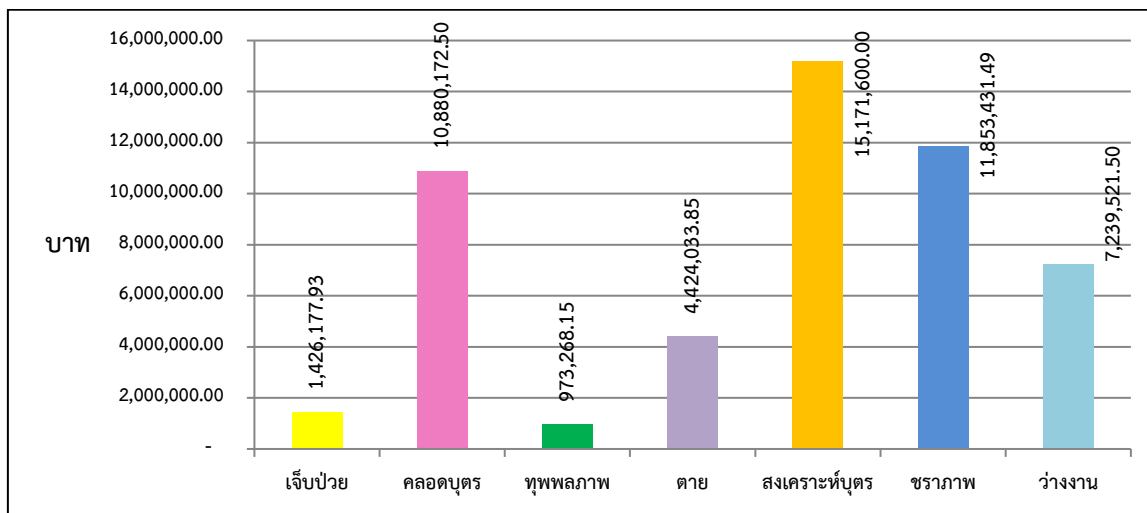

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

หากพิจารณาตามปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน จะพบว่าการจ่ายเงินทั้งสิ้น 59,516,854.90 บาท โดยกรณีสงเคราะห์บุตรมีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 15,171,600.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.49 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย รองลงมาคือกรณีบำเหน็จชราภาพ (1-179 งวด) จ่ายเงินประโยชน์ทดแทน 11,853,431.49 บาท (ร้อยละ 19.91) และกรณีคลอดบุตร 10,880,172.50 บาท (ร้อยละ 18.28) รองลงมากรณีว่างงาน 7,239,521.50 รองลงมากรณีตาย จ่ายเงินสูงสุดที่ 4,424,033.85

ร้อยละ 7.43 และลำดับสุดท้ายกรณีที่ย้ายเงินสูงสุด กรณีเจ็บป่วย 1,426,177.93 คิดเป็นร้อยละ 2.39 (แผนภูมิที่ 48)

แผนภูมิที่ 48 การจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน ไตรมาส 3 ปี 2565

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

6. ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ

จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นพื้นที่เกษตรกรรมประชาชนร้อยละ 90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ข้าว,มันสำปะหลัง,อ้อย เป็นต้น แรงงานส่วนใหญ่ เป็นประชากรในพื้นที่และเป็นจังหวัดพื้นที่ตอนกลางของประเทศไทยไม่มีอาณาเขตติดชายแดน จึงทำให้ไม่มีปัญหาในเรื่องการลักลอบการใช้แรงงานหรือพบเห็นการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน เพื่อเป็นการเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน จังหวัดหนองบัวลำภูได้มีมาตรการให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องส่วนบูรณาการตรวจติดตาม สถานบริการหรือสถานที่ สุ่มเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การค้ามนุษย์ด้านแรงงานหรือการค้ามนุษย์ทุกรูปแบบ

7. ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน

กระทรวงแรงงาน ได้มีนโยบายที่สำคัญประจำปี พ.ศ. 2565 เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประกอบด้วย 4 ด้าน “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

1. ด้านเยียวยา
2. ด้านแก้ไขปัญหาในแนวทางที่ยั่งยืน 3 ข้อ
3. ด้านการสร้างแรงจูงใจการทำงาน 3 ข้อ
4. ด้านส่งเสริมการทำงานคนรุ่นใหม่ 3 ข้อ

สำนักงานแรงงานจังหวัดชัยภูมิได้ดำเนินงานตามภารกิจที่สำคัญที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลได้แก่

1. ด้านมาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน เพื่อมุ่งเน้นสู่ Tier 1 โดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานโดยบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบให้มีอาชีพมีงานทำโดยมีการฝึกอบรมอาชีพให้กับกลุ่มแรงงานนอกระบบเพื่อให้แรงงานนอกระบบมีอาชีพมีรายได้สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้
3. ด้านการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) โดยส่งเสริมสถานประกอบกิจการดำเนินกิจกรรม TO BE NUMBER ONE เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันด้านยาเสพติดให้กับลูกจ้างรวมถึงการขยายเครือข่ายให้กับสถานประกอบกิจการที่อยู่ใกล้เคียงหรือชุมชน

8. อื่นๆ

8.1 การรับเรื่องราวร้องทุกข์จากการทำงานต่างประเทศ

สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู มีภารกิจในการให้บริการประชาชนที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ดังนี้

- การรับเรื่องราวร้องทุกข์กรณี การคืนเงินภาษีเมื่อเดินทางกลับมาประเทศไทย
- การรับเรื่องราวร้องทุกข์กรณี คนงานไทยเสียชีวิต, สูญหาย, ประสบอันตรายหรืออื่นๆ
- สถิติของผู้มารับบริการด้านการร้องทุกข์จากสำนักงานแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู ดังนี้

สถิติการให้บริการ				
สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู				
(กรกฎาคม - กันยายน) ปี พ.ศ. 2565				
ลำดับ	ประเทศ	เรื่อง	จำนวน (คน)	หมายเหตุ
1	ไต้หวัน	การขอรับสิทธิประโยชน์บำนาญชราภาพกองทุนประกันภัยไต้หวัน	17	-
2	ไต้หวัน	การขอให้ติดตามเงินค่าภาษีไต้หวันที่ยังไม่ได้รับ	36	-
3	เกาหลีใต้	ติดตามเงินสะสมเลี้ยงชีพ	6	-
4	อิสราเอล	ขอรับคำปรึกษาถูกทำร้ายร่างกาย	1	-
5	อิสราเอล	ติดตามเงินภาษีประเทศอิสราเอล	1	-
6	ญี่ปุ่น	กรณีติดต่อขอรับเงินคืนภาษี	2	-
		รวม	50	-

